

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
Operator de date cu caracter personal nr. 8470
Str. TRAIAN Nr. 31, CONSTANȚA
Tel. 0241.617760; 0241.551.345; 0241.606591; Fax. 0241.619.628

DOSAR CIVIL NR. 24/118/2019

SENTINȚA CIVILĂ NR. 879
ȘEDIȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 04 Iunie 2019
COMPLETUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: I-L O-D
GREFIER: I T

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta A C A, cu sediul ales la O si T – Societate Civilă de Avocați, în C, reclamanta A L P D C, cu sediul ales la O si T – Societate Civilă de Avocați, în C, reclamantul D S, cu domiciliul ales la O si T – Societate Civilă de Avocați, în C, în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI C, cu sediul în C, având ca obiect anulare act administrativ HCLM NR 235/28.06.2018.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 20.05.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta sentință civilă, dată la care instanța, pentru a se depune concluzii scrise și având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat succesiv pronunțarea la data de 27.05.2019 și la data de 04.06.2019 când, după ce a constatat că, prin Serviciul Registratură, reclamanții au depus concluzii scrise, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

Deliberand asupra cauzei de fata, constata urmatoarele:

Prin cererea inregistrata sub nr. 24/118/2019 pe rolul Tribunalului Constanta, reclamantii A C A, persoana juridica de drept privat fara scop patrimonial, reprezentata prin presedinte V C, A L P D C, persoana juridica de drept privat fara scop patrimonial, reprezentata prin presedinte B C si D S, in temeiul art. 1 si 8 din Legea nr. 554/2004, au chemat in judecata pe paratul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI C, pentru ca instanta, prin hotararea ce va pronunta, in baza probatoriilor administrate in contradictoriu, sa dispuna anulara HCLM Constanta nr. 235/28.06.2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta si obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecata.

Motivandu-si in fapt cererea, reclamantii au aratat, in esenta, ca, la data de 28.06.2018, prin HCLM Constanta nr. 235, a fost aprobat Regulamentul de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta, act normativ ce contine o serie de reglementari nelegale, discriminatorii, de natura a vatama drepturile si interesele legitime ale membrilor reclamantelor, dar si pe cele ale locuitorilor municipiului Constanta in egala masura, ce contravine insusi scopului pentru care a fost adoptat, aratat in art.1 alin.2 din Regulament.

Conform art.7 alin.1 si 11 din Legea nr.554/2004, la data de 23.10.2018, reclamantii au formulat cerere de revocare a HCLM Constanta nr.235/2018, cerere ce a fost respinsa prin Adresa nr.179997/27.11.2018 emisa de Primarul municipiului Constanta.

Au mai aratat ca Hotararea Consiliului local al Municipiului Constanta nr. 235/28.06.2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor

publice de pe raza municipiului Constanta (denumit in continuare Regulamentul) este nelegala, pentru urmatoarele argumente de fapt si de drept:

Raportat la obiectul de reglementare, hotararea a carei revocare se solicita este un act administrativ normativ, respectiv o reglementare cu caracter general, impersonal, care produce efecte erga omnes. Din aceasta perspectiva, HCLM nr. 235/2018 trebuia sa respecte atat normele de tehnica legislativa, astfel cum impune art. 3 din Legea nr. 24/2000, cat si limitele impuse de art. 4 alin. 3, art. 80 si art. 81 din acelasi act normativ, precum si cerintele impuse de art. 7 alin. 2 din Legea nr. 52/2003, or, HCLM nr. 235/2018 nu respecta niciuna din reglementarile legale amintite.

Din denumirea regulamentului, rezulta ca priveste exclusiv parcarile publice din municipiul Constanta, parcari publice definite expres in art. 2 alin. 1 lit. e) din Regulament ca fiind parcari amenajate, situate in apropierea institutiilor, autoritatilor sau cladirilor de utilitate publica.

Analiza de ansamblu a prevederilor regulamentului releva insa fara echivoc ca Regulamentul nu se refera doar la locurile de parcare situate in apropierea institutiilor si autoritatilor publice, ci priveste toate locurile de parcare situate pe domeniul public sau privat al municipiului. Aceeasi analiza releva faptul ca: (i) definitia instituita pentru „parcarea publica” este necorespunzatoare si in contradictie cu restul normelor cuprinse in Regulament, (ii) definitiile propuse sunt contradictorii ori se suprapun, (iii) definirea unor termeni si expresii este redundanta, acestea fiind deja definite prin acte normative de nivel superior, (iv) clasificarea locurilor de parcare instituita prin Regulament este absolut inutila, necesitatea si utilitatea acestor clasificari nerezultand de nicio maniera din cuprinsul actului normativ.

Din aceasta perspectiva, HCLM nr. 235/2018 incalca prevederile art. 3 si art. 16 alin. 4 din Legea nr. 24/2000.

Proiectul de hotarare ce a fost publicat pe site-ul Primariei Constanta - sectiunea Informare si consultare publica - nu a fost insotit de o nota de fundamentare, expunere de motive, referatul de aprobare privind necesitatea adoptarii actului normativ propus, documente obligatorii potrivit art. 7 alin. 2 din Legea nr. 52/2003, in procedura adoptarii unui act normativ. Nici ulterior adoptarii si publicarii HCLM nr. 235/2018, aceste documente nu au fost publicate pe site-ul Primariei Constanta, imprejurare fata de care reclamantii sunt indreptatiti a prezuma ca nu exista. Pe cale de consecinta, au fost incalcate prevederile art. 7 alin. 2 din Legea nr. 52/2003.

Referitor la continutul Regulamentului aprobat prin HCLM nr. 235/2018, au aratat ca o analiza comparativa a acestuia cu regulamentul anterior referitor la parcarile publice (aprobat prin HCLM Constanta nr. 107/2015) conduce la concluzia ca unicul scop al adoptarii unui nou Regulament de organizare si functionare a parcarilor publice a fost acela de a crea artificial noi locuri de parcare, prin „amenajarea” de locuri de parcare pe absolut fiecare strada din municipiul Constanta si prin modificarea regimului de exploatare al parcarilor de resedinta, pentru a ascunde, astfel, incapacitatea autoritatii publice locale de a asigura un numar de locuri de parcare adecvat necesitatilor municipiului, raportat la numarul locuitorilor sai posesori de autovehicule. In realitate, nu s-a creat niciun loc nou de parcare. Locurile de parcare sunt aceleasi, doar ca pe viitor acestea vor fi „amenajate”, adica delimitate prin marcaje, si nu vor mai putea fi utilizate gratuit, ci contra unui tarif orar.

Parcarea publica este definita in art. 2 alin. 1 lit. e) din Regulament ca „parcare amenajata, situata in apropierea institutiilor, autoritatilor publice sau cladirilor de utilitate publica”, desi in realitate notiunea de „public” are cu totul alt inteles, iar parcarea publica este in realitate orice parcare amenajata aflata pe domeniul public sau privat al municipiului Constanta. Definitia astfel instituita lasa nereglementate parcarile situate pe domeniul public sau privat al municipiului, care nu sunt situate in apropierea institutiilor, autoritatilor publice sau cladirilor de utilitate publica.

Tot in cuprinsul art. 2 este definita notiunea de „parcare de resedinta”, cu toate acestea, ulterior Regulamentul abandoneaza aceasta notiune sau o inlocuieste cu notiunea de „parcare mixta de resedinta cu tarif orar”, fara ca aceasta din urma sa fie definita in cuprinsul actului

normativ. In cuprinsul art.3.1 se vorbeste de „parcari rezidentiale”, notiune care, de asemenea, nu este definita in art.2.

Regulamentul nu cuprinde o zonare concreta a municipiului Constanta, desi in art.4 se mentioneaza ca „domeniul public apartinand municipiului Constanta este structurat pe zone de parcare grupate pe cartiere”. Trecand peste faptul ca zonarea, din punctul de vedere al locurilor de parcare, trebuie sa aiba in vedere si alte criterii decat cartierele municipiului, Regulamentul nu indica zonele la care se refera art. 4 si relevanta zonarii. Din perspectiva tarifului orar perceput, este, insa, esentiala impartirea municipiului pe zone si perceperea unor tarife diferite functie de zonele respective.

Prin Regulament se deleaga administratorului parcarilor atributii ce tin de competenta exclusiva a autoritatii publice locale, respectiv stabilirea locurilor de parcare publica, stabilirea si/sau modificarea programului de taxare, modificarea tipului si destinatiei parcarilor. In Regulament se vorbeste doar de amenajarea locurilor de parcare, nu si despre stabilirea locurilor de parcare. In masura in care, in viziunea emitentului, operatiunea de amenajare include si stabilirea locurilor de parcare, sunt incalcate prevederile art.23 alin.4 si 24 din Anexa I la HG nr.955/2004 potrivit cu care „Autoritatile administratiei publice locale impreuna cu Politia Rutiera vor reglementa circulatia, parcare, stationarea, oprirea pe strazi a autovehiculelor”, dat fiind ca, potrivit Regulamentului, amenajarea locurilor de parcare se face de catre Confort Urban SRL (art.4 din Regulament), iar aceasta entitate nu face parte dintre autoritatile administratiei publice locale.

In egala masura, sunt nelegale prevederile art. 5 din Regulament, care dau posibilitatea administratorului parcarilor, in speta Confort Urban SRL, de a modifica tipul parcarii, fara a se arata conditiile in care se poate realiza aceasta modificare si fara a impune ca aceste modificari sa se realizeze impreuna cu Politia Rutiera ori cel putin cu avizul Politiei Rutiere.

Regulamentul nu prevede plata unor taxe/tarife de parcare diferite, functie de zona, dar si de timpul de stationare.

Regulamentul nu permite achitarea pe baza de abonament lunar/trimestrial/anual a taxei pentru parcare publica cu tarif orar, in conditiile in care numeroase parcari de pe raza municipiului Constanta sunt situate langa institutii/autoritati publice, iar angajatii acestora si nu numai utilizeaza zilnic parcarile situate langa institutia in care isi desfasoara activitatea.

Potrivit art. 10 din Regulament, utilizarea locurilor de parcare se face gratuit sau cu perceperea unor taxe de parcare, fara insa a se indica situatiile in care utilizarea locului de parcare este gratuita sau alte criterii functie de care se permite utilizarea gratuita a locurilor de parcare. In egala masura, nu se mentioneaza autoritatea/entitatea care stabileste ce locuri de parcare se utilizeaza gratuit si ce locuri de parcare se utilizeaza cu plata.

Regulamentul nu stabileste unde se fac venit sumele incasate cu titlu de tarife de parcare, prevedere imperativ necesara in conditiile in care tariful pentru parcare este incasat de o societate comerciala, iar, potrivit art. 24 alin.12 ultima teza din Anexa I la HG nr. 955/2004 „Sumele incasate drept taxe pentru parcare vor fi varsate la bugetul local”.

Dispozitiile art. 10 alin.2 lit. b) din Regulament sunt nelegale, in conditiile in care „permit” administratorului parcarilor perceperea taxei de parcare exclusiv prin aplicatia de taxare sau prin sms la numarul scurt. Plata taxei de parcare trebuie sa fie accesibila oricarui cetatean posesor al unui vehicul, prin urmare regula ar trebui sa fie plata taxei de parcare la automatele de parcare si/sau casieriiile parcarilor, iar plata prin utilizarea aplicatiei de taxare sau prin sms sa fie o optiune, cu atat mai mult cu cat la plata prin sms se percepe o suma mai mare decat la plata prin automatele de parcare. Plata prin sms presupune in mod obligatoriu detinerea unui telefon mobil, fapt de natura a limita accesul unora dintre posesorii de autovehicule in parcarile in care nu exista automate de parcare, nici casierii, iar plata taxei se face exclusiv prin sms. Din aceasta perspectiva, dispozitiile art. 10 alin.2 lit. b) din Regulament incalca prevederile art. 3 alin. 2 din OG nr.72/2002 potrivit cu care „Persoanele fizice si/sau juridice, denumite in continuare utilizatori, au acces liber si nediscriminatoriu, in conditiile legii, la serviciile de administrare a domeniului public si privat organizate pe teritoriul unitatilor administrativ-teritoriale in a caror

raza isi au resedinta/sediul sau isi desfasoara activitatea”, precum si ale art. 36 alin. 1 din acelasi act normativ, care stabileste ca „Dreptul de acces si utilizare a serviciilor de administrare a domeniului public si privat este garantat, in conditiile legii, tuturor utilizatorilor”.

Regulamentul nu prevede cuantumul taxei aplicabile pentru locurile de parcare din parcarile cu tarif orar.

Din analiza coroborata a prevederilor art. 24 alin. 12 ultima teza a prevederilor art. 64 alin. 3 din Anexa I la HG nr. 955/2004, precum si a prevederilor art. 39 alin. 3 din OG nr. 72/2002, rezulta ca taxa pentru parcare este o taxa locala, prin urmare este supusa prevederilor art. 486 din Codul fiscal si trebuie stabilita conform art. 20 alin. 1 lit. b din Legea nr.273/2006 de catre autoritatile administratiei publice locale.

Aceeasi concluzie rezulta si din prevederile art. 10 din Regulament, potrivit cu care taxele de parcare sunt „stabilite anual prin hotarare a consiliului local, in conformitate cu prevederile legii fiscale”.

Cu toate acestea, la momentul adoptarii HCL nr. 235/2018 nu exista nicio hotarare de consiliu local care sa stabileasca taxa de parcare pentru parcarile cu tarif orar, nici nu a fost adoptata o astfel de hotarare pana la data prezentei. Mai mult decat atat, nici HCLM Constanta nr. 336/2018 pentru stabilirea impozitelor taxelor locale la nivelul municipiului Constanta, incepand cu anul 2019, nu prevede taxa pentru utilizarea locurilor de parcare din parcarile cu tarif orar. Prin hotararea respectiva, la fel ca si in hotararile din anii anteriori este reglementata doar taxa de rezervare a locului de parcare, adica a abonamentelor pentru parcarile de resedinta.

Tarifele practicate de Conform Urban SRL si aprobate prin HCLM nr. 221/2017 modificata prin HCL nr. 297/2027, invocate de organul de solutionare a procedurii prealabile, nu pot fi avute in vedere, intrucat nu respecta prevederile din Regulament.

Regulamentul prevede exclusiv obligatiile utilizatorilor locurilor de parcare, nu si obligatiile administratorului parcarilor publice, in conditiile in care perceperea unei taxe presupune cu necesitate oferirea in contrapartida a unui serviciu public, care, in situatia de fata, nu poate fi limitat la amenajarea (trasarea unor marcaje rutiere si montarea unor indicatoare) locurilor de parcare, ci ar trebui sa includa cel putin urmatoarele activitati/obligatii: intretinerea si repararea partii carosabile aferenta parcarilor publice, efectuarea si intretinerea curateniei pe suprafata parcarilor publice, efectuarea deszapezirii si combaterea poleiului pe suprafata parcarilor publice, montarea de panouri/indicoare corespunzatoare in care sa se indice taxa de parcare si intervalul orar pentru care trebuie achitata taxa de parcare (pe panourile existente in prezent nu se indica intervalul orar in care parcare este cu plata, ceea ce induce concluzia ca programul de taxare este 00.00 - 24.00, desi programul de taxare este 08.00 - 17.00) etc.

In conditiile in care pentru taxa de parcare perceputa nu se ofera in contrapartida niciun serviciu, sunt incalcate prevederile art. 2 pct. 55 din Legea nr. 273/2006 privind finantele publice locale, potrivit cu care taxa reprezinta „suma platita de o persoana fizica sau juridica, de regula, pentru serviciile prestate acesteia de catre un operator economic, o institutie publica ori un serviciu public”.

Dispozitiile art. 11 alin. 2 din Regulament, ce permit administratorului parcarilor sa decida modificarea programului de taxare, modificarea tipului si destinatiei parcarilor, sunt nelegale. Programul de parcare fiind stabilit prin hotarare de consiliu local, nu poate fi modificat decat printr-o alta hotarare de consiliu local, iar nu prin simpla decizie a unui operator economic. In ceea ce priveste modificarea tipului si destinatiei parcarilor, stabilirea locurilor de parcare este atributul autoritatii publice locale, prin urmare si modificarea acestora se poate realiza doar de catre autoritatea publica locala, iar nu de catre administratorul parcarilor.

Programul si modul de exploatare al parcarilor de resedinta stabilit prin art. 11 alin. 1 din Regulament nu respecta niciunul dintre principiile proclamate de art. 8 din Regulament, sub un prim aspect, pentru ca administratorul parcarilor, in speta Conform Urban SRL, poate decide oricand si in orice conditii modificarea programului de taxare, modificarea tipului si destinatiei parcarilor, ceea ce presupune nu doar incalcarea legii, ci si o lipsire totala de transparenta in ceea ce priveste serviciul de administrare a locurilor de parcare situate pe domeniul public; sub un al

doilea aspect, pentru ca, in realitate, in municipiul Constanta nu vor mai exista parcarile de resedinta. Dat fiind programul de exploatare impus prin art. 11 alin. 1 si modul de exploatare al acestora, este evident ca toate parcarile de resedinta sunt transformate in parcarile mixte de resedinta si cu tarif orar, care pot fi utilizate de riveranii posesorii ai unui abonament doar in intervalul 17.00 - 08.00, pentru restul timpului acestia avand obligatia de a le lasa spre folosinta tertilor.

Maniera de utilizare a locurilor de parcare de resedinta stabilita prin Regulament este total inadecvata, lipsind posesorii abonamentelor de posibilitatea de a beneficia de serviciul pentru care au platit, adica de locurile rezervate. Astfel, in conditiile in care titularii abonamentelor sunt obligati sa lase spre folosinta tertilor locurile de parcare in intervalul 08.00 - 17.00, este mai mult decat previzibil faptul ca majoritatea acestora nu vor putea intra in posesia locului de parcare rezervat, la ora 17.00 sau dupa aceasta ora, intrucat vor fi ocupate de alti posesori de autovehicule.

Faptul ca ocuparea dupa ora 17.00 sau refuzul de a elibera dupa ora 17.00 un loc de parcare de resedinta sunt prevazute in Regulament drept contraventii si sunt sanctionate cu amenda contraventionala nu este de natura a conduce la realizarea drepturilor riveranilor, care au rezervat locuri de parcare de resedinta, pentru ca in mod cert situatia se va repeta periodic, daca nu chiar zilnic, iar Politia locala sau/si Politia municipiului Constanta nu are/au capacitatea de a rezolva toate situatiile de acest gen ce se vor ivi ca efect al aplicarii acestui Regulament, timpul de reactie al celor doua institutii la astfel de sesizari fiind de cca 6-7 ore de la momentul sesizarii.

Pe de alta parte, intervalul orar la care face referire art. 11 din Regulament corespunde unui program normal de lucru al institutiilor bugetare. Insa nu toti locuitorii municipiului Constanta posesorii de autovehicule sunt angajati la „stat”, sens in care, potrivit art. 11 alin. 1 lit. c) din Regulament, posesorii locurilor de parcare de resedinta pe baza de abonament, care lucreaza in mediul privat si al caror program de lucru nu se incadreaza in intervalul orar 08.00 - 17.00, vor fi obligati sa achite, pe langa taxa de rezervare a locului de parcare, si un tarif orar zilnic pentru perioada ce excede intervalului 17.00 - 08.00, data fiind rezervarea pe baza abonamentului, ce priveste doar acest interval. In aceeasi situatie se regasesc si alte categorii de persoane, spre ex. studentii si pensionarii.

Nu in ultimul rand, maniera de exploatare a locurilor de parcare de resedinta este discriminatorie, contrar prevederilor art.8 lit. a) din Regulament, in ce priveste posesorii de abonament, dat fiind ca acestia platesc pentru intervalul orar 17.00 - 08.00, interval in care restul locurilor de parcare publice sunt utilizate gratuit, dar si in raport cu beneficiarii parcarilor comerciale, care dispun de locurile de parcare inchiriate - fara limita de timp.

Masura complementara a ridicarii vehiculului, instituita prin art. 25 alin. 3 din Regulament, este, de asemenea, nelegala. Sub un prim aspect, pentru ca autoritatile publice locale nu au dreptul de a reglementa alte sanctiuni complementare decat cele enumerate in art. 5 alin. 3 din OG nr. 2/2001. In acest sens, sunt prevederile art. 5 alin. 4 din OG nr. 2/2001 potrivit cu care „Prin legi speciale se pot stabili si alte sanctiuni principale sau complementare”.

Sub un al doilea aspect, pentru ca sanctiunea complementara a ridicarii autovehiculelor se poate dispune exclusiv de catre Politia rutiera si doar in ceea ce priveste autovehiculele parcate neregulamentar. Avem in vedere dispozitiile art. 64 din OUG nr. 395/2002 si art. 203 ind. 1 din Regulamentul de aplicare a OUG 195/2002 aprobat prin HG nr.1391/2006. Faptul ca masura se pune efectiv in aplicare de catre administratorul drumului public sau de catre autoritatea publica locala nu se confunda cu dreptul de a legifera sanctiuni complementare. Cu atat mai mult, autoritatea publica locala nu poate reglementa masura complementara a ridicarii vehiculului pentru alte fapte contraventionale decat cele pentru care prin lege s-a stabilit o astfel de sanctiune complementara.

Asupra nelegalitatii hotararilor de consiliu local prin care se reglementeaza masura complementara a ridicarii autovehiculelor a statuat Inalta Curte de Casatie si Justitie inca din anul 2015, prin Decizia nr. 9/2015 pronuntata intr-un recurs in interesul legii, in considerentele careia a retinut, intre altele, ca „Sanctiunea nulitatii intervine ca urmare a nerespectarii

competentei de reglementare a autoritatilor administratiei publice locale in aceasta materie si pentru incalcarea normelor de tehnica legislativa consacrate prin art. 4 alin. (3), art. 80 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora actele normative date in executarea legilor, ordonantelor sau a hotararilor Guvernului, inclusiv actele autoritatilor administratiei publice locale, se emit in limitele si potrivit normelor care le ordona, si prin art. 81 alin. (2) din acelasi act normativ, potrivit carora reglementarile cuprinse in hotararile consiliilor locale nu pot contraveni Constitutiei Romaniei si reglementarilor din actele normative de nivel superior”.

Stabilirea unei unice sanctiuni contraventionale pentru toate faptele contraventionale reglementate de art. 24 din Regulament este nelegala, incalcand dispozitiile art. 5 alin. 5 din OG nr. 2/2001, potrivit cu care, „Sanctiunea stabilita trebuie sa fie proportionala cu gradul de pericol social al faptei savarsite”. In mod evident, gradul de pericol social al faptei contraventionale reglementata de art. 24 lit. b) din Regulament este mult mai redus comparativ cu celelalte fapte contraventionale prevazute de art. 24. Cu toate acestea, fapta respectiva este sanctionata cu aceeasi sanctiune, respectiv amenda de la 600 lei la 3000 lei.

De asemenea, sunt nelegale prevederile art. 25 alin. 2 ultima teza din Regulament, care permit aplicarea sanctiunii contraventionale persoanei juridice in calitate de proprietar al autovehiculului, desi subiect activ al tututor contraventiilor de art. 24 din Regulament nu poate fi decat o persoana fizica. Norma astfel criticata incalca prevederile art. 3 alin. 2 din OG nr. 2/2001 potrivit cu care „Persoana juridica raspunde contraventional in cazurile si in conditiile prevazute de actele normative prin care se stabilesc si se sanctioneaza contraventii”.

In egala masura, dispozitiile art. 25 alin. 5 din Regulament, care interzic aplicarea sanctiunii avertismentului, sunt nelegale, fiind edictate cu incalcarea prevederilor art. 5 alin. 2 si art. 7 alin. 3 din OG nr. 2/2001.

Nu in ultimul rand, se constata ca, la data formularii prezentei actiuni, este in dezbatere public proiectul de hotarare de consiliu local privind „Politica de parcare a municipiului Constanta”, iar hotararea a carei revocare o solicita nu respecta niciunul dintre obiectivele/dezideratele Politicii de parcare. O reglementare coerenta ar fi impus cu necesitate aprobarea cu prioritate a Politicii de parcare a municipiului Constanta si ulterior, pe baza acestor politici, intocmirea unui nou regulament de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta.

Pentru toate aceste considerente, reclamantii solicita admiterea actiunii si in consecinta, anularea HCLM Constanta nr. 235/28.06.2018, cu obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecata.

In drept, au invocat disp. art. 1 si 8 din Legea nr. 554/2004, OG nr. 71/2002, HG nr. 955/2004, OG nr. 2/2001, art. 453 NCPC.

In dovedirea cererii, au solicitat proba cu inscrisuri, depunand la dosar HCLM Constanta nr. 235/28.06.2018; dovada efectuarii procedurii prealabile; raspunsul la procedura prealabila constand in Adresa nr. 179997/27.11.2018; imputernicire avocatiala.

Legal citat, paratul Consiliul Local al Municipiului Constanta, in temeiul dispozitiilor art. 205 NCPC, a formulat intampinare, prin care a solicitat respingerea ca neintemeiata a cererii de chemare in judecata, iar, in temeiul dispozitiilor art. 453 C. proc. civ., obligarea reclamantilor la plata cheltuielilor de judecata ocazionate de solutionarea prezentei cauze.

La data de 28.06.2018, Consiliul Local al Municipiului Constanta a adoptat Hotararea nr. 235, privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza Municipiului Constanta („HCL nr. 235/2018”).

Documentatia care a stat la baza emiterii acestei hotarari cuprinde Expunerea de motive nr. 85495/22.05.2018, Referatul intocmit de Directia Gestionare Servicii Publice nr. 85496/22.05.2018, Rapoartele Comisiilor de specialitate nr. 1, nr. 3 si nr. 5 din cadrul Consiliului Local al Municipiului Constanta.

Atat HCL nr. 235/2018, cat si documentatia care a stat la baza emiterii acesteia sunt incluse in Anexa nr. 1 la prezenta intampinare

Prin cererea de chemare in judecata ce formeaza obiectul prezentei cauze, reclamantii au solicitat anularea HCL nr. 235/2018, avand in vedere ca, in opinia acestora, exista mai multe motive care atrag nelegalitatea hotararii in discutie.

Sustinerile reclamantilor in sensul ca HCL nr. 235/2018 a fost adoptata fara respectarea dispozitiilor incidente ale O.G. nr. 71/2002 privind organizarea si functionarea serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local, ale H.G. nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementarilor-cadru de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 71/2002 privind organizarea si functionarea serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local, ale Legii nr. 52/2003 privind transparenta decizionala in administratia publica, republicata si ale legislatiei fiscale incidente, cu luarea in considerare a tuturor motivelor invocate prin cererea de chemare in judecata, reprezinta pure alegatii, fara niciun suport.

In acest sens, trebuie avute in vedere urmatoarele chestiuni cu privire la pretinsa nelegalitate a HCL nr. 235/2018:

In ceea ce priveste motivul de nelegalitate reprezentat de pretinsa incalcare a dispozitiilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003:

Potrivit dispozitiilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003, invocate de catre reclamanti, „Anuntul referitor la elaborarea unui proiect de act normativ va fi adus la cunostinta publicului, in conditiile alin. (1), cu cel putin 30 de zile lucratoare inainte de supunerea spre avizare de catre autoritatile publice. Anuntul va cuprinde: data afisarii, o nota de fundamentare, o expunere de motive, un referat de aprobare privind necesitatea adoptarii actului normativ propus, un studiu de impact si/sau de fezabilitate, dupa caz, textul complet al proiectului actului respectiv, precum si termenul-limita, locul si modalitatea in care cei interesati pot trimite in scris propuneri, sugestii, opinii cu valoare de recomandare privind proiectul de act normativ”.

HCL nr. 235/2018 a fost adoptata de catre Consiliul Local al Municipiului Constanta, intrunit in sedinta ordinara la data de 28.06.2018, in temeiul prevederilor art. 36 alin. (2) lit. b) si ale art. 115 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 215/2001 a administratiei publice locale, republicata cu modificarile si completarile ulterioare.

Proiectul initial al hotararii a fost adus la cunostinta publica in data de 11.12.2017, prin afisare pe site-ul www.primaria-constant.ro.

Ca urmare a initierii adoptarii acestui act administrativ, in ziua urmatoare, respectiv, 12.12.2017, in presa locala (publicatia „Ziua de Constanta”) a aparut un articol ce facea trimitere la Proiectul de Regulament privind parcarile publice din Constanta, pe care de altfel il si anexa.

Ulterior, la 11.04.2018, a fost republicat pe site-ul institutiei initiatoare o varianta consolidata a proiectului de hotarare.

Aceasta varianta consolidata a Proiectului de hotarare a fost preluata de presa locala in data de 13.04.2018 (publicatia „Ziua de Constanta”) ce facea referire pe larg la prevederile acestui proiect.

Republicarea Proiectului in discutie s-a impus ca urmare a Anuntului emis de Serviciul Siguranta Circulatiei Urbane si Parcari, prin care, in conformitate cu dispozitiile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003, s-a dispus aducerea la cunostinta publicului a Proiectului de hotarare pentru adoptarea „Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza Municipiului Constanta”.

De asemenea, prin acelasi Anunt, au fost indicate (i) modalitatile prin care publicul putea consulta acest proiect, respectiv la sediul Primariei sau pe site-ul oficial al Primariei, la sectiunea „ De interes public — Transparenta decizionala pe Legea 52/2003”, (ii) data de la care acest proiect putea fi consultat, respectiv 11.04.2018, (iii) posibilitatea cetatenilor de a transmite propuneri, sugestii sau opinii, in scris, in oricare dintre modalitatile indicate in Anunt, precum si (iv) data limita pana la care puteau fi transmise aceste propuneri, sugestii sau opinii, respectiv 30.04.2018 (data stabilita cu respectarea termenului de 10 zile impus de art. 7 alin. (4) din Legea nr. 52/2003).

Anuntul emis de Serviciul Siguranta Circulatiei Urbane si Parcari, solicitarea adresata de catre acest serviciu catre Directia Tehnologia Informatiei si Relatii Publice, extrasele de pe pagina de interne a Primariei, precum si extrasele din presa locala, care atesta faptul ca Proiectul in discutie a fost adus la cunostinta publicului in modalitatile prevazute de lege, sunt incluse in Anexa nr. 2 la prezenta intampinare.

Asadar, din cele anterior expuse, rezulta ca Proiectul de hotarare a fost adus la cunostinta publicului cu respectarea dispozitiilor art. 7 alin. (1) si (2) din Legea nr. 52/2003, contrar celor afirmate de reclamanti prin cererea de chemare in judecata.

In ceea ce priveste motivul de nelegalitate referitor la pretinsa incalcare a dispozitiilor art. 3 si art. 16 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, republicata („Legea nr. 24/2000”).

Potrivit dispozitiilor art. 3 din Legea nr. 24/2000: „(1) Normele de tehnica legislativa sunt obligatorii la elaborarea proiectelor de lege de catre Guvern si a propunerilor legislative apartinand deputatilor, senatorilor sau cetatenilor, in cadrul exercitarii dreptului la initiativa legislativa, la elaborarea si adoptarea ordonantelor si hotararilor Guvernului, precum si la elaborarea si adoptarea actelor normative ale celorlalte autoritati cu asemenea atributii. (2) Normele de tehnica legislativa se aplica, in mod corespunzator, si la elaborarea si adoptarea proiectelor de ordine, instructiuni si de alte acte normative emise de conducatorii organelor administratiei publice centrale de specialitate, precum si la elaborarea si adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritatile administratiei publice locale”.

De asemenea, art. 16 alin. (4) al aceluasi act normativ statueaza ca: „Intr-un act normativ emis pe baza si in executarea altui act normativ de nivel superior nu se utilizeaza reproducerea unor dispozitii din actul superior, fiind recomandabila numai indicarea textelor de referinta. In asemenea cazuri preluarea unor norme in actul inferior poate fi facuta numai pentru dezvoltarea ori detalierea solutiilor din actul de baza”.

Cu titlu prealabil, HCL nr. 235/2018 nu constituie singurul act administrativ normativ menit a reglementa toate aspectele care tin de gestionarea locurilor de parcare la nivelul Municipiului Constanta. Regulamentul aprobat prin HCL nr. 235/2018 reprezinta cadrul general de desfasurare a operatiunilor tehnico-materiale cc deriva din activitatea de parcare, in conditiile in care unele aspecte concrete privind parcarile de pe raza Municipiului Constanta fie au fost deja reglementate, fie urmeaza sa faca obiectul unor reglementari distincte.

Spre exemplu, taxele datorate pentru parcarile de resedinta sunt stabilite prin hotararile anuale de impozite si tarifele instituite in temeiul Legii 227/2015 privind Codul Fiscal, iar tarifele aplicate de catre operatorul Confort Urban S.R.L., sunt supuse aprobarii Consiliului Local, fiind stabilite conform Hotararii Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 221/2017 modificata prin Hotararea Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 297/2017.

De asemenea, activitatea de ridicare a autovehiculelor stationate neregulamentar pe partea carosabila a domeniului public al Municipiului Constanta face obiectul unei alte reglementari, respectiv Hotararea Consiliului Local nr. 399/2018.

Prin urmare, o mare parte a criticilor formulate cu privire la HCL nr. 235/2018, in fapt nu privesc obiectul de reglementare a acestuia, ci a altor acte administrative.

Se constata de asemenea ca dispozitiile art. 3 din Legea 24/2000 reprezinta dispozitii cu caracter general ale acestei legi si care instituie in sarcina emitentilor unor acte administrative cu caracter subsecvent legii obligatia de a respecta normele de tehnica legislativa. In ceea ce priveste art. 16 alin. (4) din legea amintita, acesta recomanda a se face trimitere la textele legale care reglementeaza domeniul respectiv, iar nu a se reproduce in cuprinsul actului subsecvent dispozitii din actul normativ cu valoare superioara, situatie distincta inasa de cea invocata de reclamanti prin cererea de chemare in judecata, care fac referire la asa-zise anomalii constatate in cuprinsul Regulamentului aprobat prin HCL nr. 235/3028, prin raportare la alte aspecte sau definitii cuprinse in acelasi Regulament.

In ceea ce priveste criticile de nelegalitate a HCL nr. 235/2018 privind modificarea regimului de exploatare al parcarilor de resedinta, modul neclar in care au fost definite unele

notiuni/lipsa definirii unor notiuni, precum si lipsa unei zonari concrete a Municipiului Constanta, fata de aspectele sesizate cu privire la unele definitii introduse in cuprinsul HCL nr. 235/2018, paratul a aratat ca nu intelege care este vatamarea produsa prin dispozitiile criticate.

Faptul ca actul normativ nu valorifica din punct de vedere practic clasificarea locurilor de parcare introdusa prin acest act (ci doar creeaza premisele unor acte subsecvente) sau ca acestea reglementeaza si situatia parcarilor ce nu se afla in apropierea institutiilor publice, dar pe domeniul public al Municipiului Constanta, nu constituie vatamari ale drepturilor unor persoane si nu constituie motive de nelegalitate ale actului administrativ respectiv.

De asemenea, nu constituie o veritabila critica de nelegalitate nici faptul ca prin HCL nr. 235/2018 s-a reglementat si modalitatea de exploatare a locurilor de parcare deja existente pe domeniul public al Municipiului Constanta.

Potrivit dispozitiilor art. 7 din O.G. 71/2002, autoritatile administrative locale au prerogativa adoptarii si organizarii politicilor locale in baza carora gestioneaza aceste servicii publice, astfel: „(1) Infiintarea, organizarea, coordonarea si reglementarea serviciilor de administrare a domeniului public si privat constituie dreptul exclusiv al autoritatilor administratiei publice locale, iar monitorizarea si controlul functionarii si gestionarii acestora intra in atributiile si responsabilitatea exclusiva a acestor autoritati. (2) Dobandirea, dezvoltarea, modernizarea, exploatarea, intretinerea si administrarea bunurilor proprietate publica si privata specifice infrastructurii edilitar-urbane a unitatilor administrativ-teritoriale sunt, de asemenea, de competenta exclusiva a autoritatilor administratiei publice locale”.

Asadar, legiuitorul a lasat la latitudinea autoritatii administratiei publice locale modalitatea in care sunt reglementate aspectele sesizate de reclamanti ca fiind motive de nelegalitate, de exemplu: includerea in Regulamentul in discutie a unei „zonari concrete a Municipiului Constanta”, tarifele percepute pentru folosirea parcarilor si modalitatea de stabilire a acestora, instituirea posibilitatii achitarii unui abonament lunar/trimestrial/anual pentru utilizarea acestor servicii, stabilirea unor tarife diferite, aspectul ca Regulamentul aprobat prin HCL nr. 235/2018 nu include si obligatii pentru administratorul parcarilor publice, etc.

Toate aceste aspecte invocate de reclamanti reprezinta o chestiune de oportunitate si tin de gestionarea administrarii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local, motiv pentru care nu pot constitui motive de nelegalitate doar pentru ca acestea nu corespund cu asteptarile reclamantilor.

Revenind, pentru a elimina orice confuzie voita, indusa de reclamanti, referitoare la modul de clasificare a parcarilor prevazut de art. 3 alin. (2) din HCL nr. 235/2018, a aratat ca: a) parcarile publice fara plata sunt cele situate pe domeniul public al municipiului Constanta, pe strazi, bulevarde, platforme amenajate, etc, destinate parcarii de autovehiculelor fara a achita vreo taxa, tarif, sau abonament) b) parcarile publice cu plata cu tarif orar sunt cele situate pe domeniul public al municipiului Constanta, dar care se afla in gestiunea administratorului tramei stradale Confort Urban S.R.L.; aceste parcarile sunt prevazute in Inventarul locurilor de parcare adoptat prin HCL nr. 30/2015 modificat prin HCL nr. 107/2015, iar tarifele instituite sunt stabilite prin hotarari ale Consiliului Local al Municipiului Constanta; c) parcarile de resedinta sunt parcarile amenajate in apropierea imobilelor si sunt utilizate de locatari/propietari. Acestea sunt prevazute in Inventarul locurilor de parcare adoptat prin HCL nr. 30/2015 modificat prin HCL nr. 107/2015 si sunt alocate riveranilor, cum sunt definiti in Regulament, iar taxele sunt stabilite prin hotararile anuale adoptate in temeiul Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal; d) parcarile mixte de resedinta si cu tarif orar sunt cele amenajate si introduse in Inventarul locurilor de parcare, dar a caror exploatare se va face diferentiat in functie de intervalul orar stabilit. Astfel, intre orele 08.00 -17.00, utilizatorul va achita contravaloarea taxei stabilite pentru intervalul orar pentru care a ocupat acel loc, iar in intervalul 17.00 - 08.00 locuitorii zonei respective, dupa ce fac dovada acestui lucru si a dreptului de folosinta asupra unui autovehicul, vor putea inchiria un loc de parcare in parcare respectiva, pe baza unui abonament; e) parcarile comerciale sunt gestionate de catre administratorul tramei stradale Confort Urban S.R.L. conform HCL nr. 63/2013, privind aprobarea Contractului de delegarea a gestiunii serviciilor

publice de administrare a domeniului public si privat din Municipiul Constanta. Inchirierea acestor spatii cu destinatia de parcare se face pe baza unui contract conform tarifelor aprobate prin HCL nr. 221/2017 modificata prin HCL nr. 297/2017.

In contextul celor de mai sus, aprecierile reclamantilor conform carora Regulamentul abandoneaza notiunea de „parcare de resedinta” sau o inlocuieste cu notiunea de „parcare mixta de resedinta si cu tarif orar” sunt vadit rau-intentionate.

Regulamentul defineste explicit notiunea de „parcari mixte de resedinta si cu tarif orar”, intr-o maniera foarte facila de inteles, din care rezulta fara putinta de tagada ca cele doua notiuni anterior mentionate nu sunt similare, distincte, a doua neinlocuind-o pe prima.

In ceea ce priveste critica de nelegalitate referitoare la lipsa din cuprinsul HCL nr. 235/2018 a reglementarilor privind zona Municipiului Constanta, a aratat ca, date fiind chiar normele de tehnica legislativa invocate de reclamanti, paratul a apreciat ca nerecomandat a se face o zonare a Municipiului Constanta prin HCL 235/2018, atata vreme cat o astfel de zonare a fost deja prevazuta in „Inventarul locurilor de parcare” adoptat prin Hotararea Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 30/2015, completata si modificata prin Hotararea Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 107/2015.

Art. 4 din HCL nr. 235/2018 prevede ca amenajarea locurilor de parcare se face de catre administratorul tramei stradale Confort Urban S.R.L. sau alte entitati autorizate in colaborare cu departamentele cu atributii in domeniu din subordinea Primarului Municipiului Constanta sau a Inspectoratului de Politie Judetean Constanta.

A mai aratat ca departamentele si implicit Primarul Municipiului Constanta reprezinta autoritati ale administratiei publice locale, iar Politia Rutiera se afla in componenta Inspectoratului de Politie Judetean Constanta.

In consecinta, solicita instantei de judecata sa inlature si aceste motive de nelegalitate, avand in vedere ca, pe de o parte, acestea nu sunt sustinute, iar pe de alta parte, paratul a actionat cu respectarea dispozitiilor legale incidente in materie.

Cu privire la critica de nelegalitate referitoare la aspectul ca Regulamentul prevede exclusiv obligatiile utilizatorilor locurilor de parcare, nu si obligatiile administratorului Parcarilor publice, in ceea ce priveste administratorul tramei stradale Confort Urban S.R.L., a aratat ca acesta are calitatea de operator, potrivit art. 3 alin. (3) din O.G. nr. 71/2002, respectiv: „Serviciile de administrare a domeniului public si privat se realizeaza si se gestioneaza prin intermediul unor furnizori/prestatori specializati, denumiti in continuare operatori, atestati si autorizati in conditiile legii”.

Delegarea de gestiune in ceea ce priveste administrarea tramei stradale din Municipiul Constanta, inclusiv in ceea ce priveste amenajarea, intretinerea si exploatarea locurilor de parcare, s-a realizat in conformitate cu dispozitiile art. 12 si urm. din O.G. nr. 71/2002, si ale Regulamentului-Cadru din 15 iunie 2004 de delegare a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local, dar si cu prevederile Contractului-Cadru in 15 iunie 2004 de delegare a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local, ambele adoptate prin H.G. nr. 955/2004.

Referitor la obligatiile administratorului drumurilor publice, Confort Urban SRL, acestea sunt reglementate prin Contractul-Cadru de delegare a gestiunii serviciului public, astfel incat nu ar fi fost oportun ca acestea sa fie reluate prin HCL nr. 235/2018.

Cu privire la toate criticile referitoare la taxele de parcare instituite prin HCL nr. 235/2018, precum si cele referitoare la orarul de utilizare, a aratat ca tarifele practicate de Confort Urban SRL au fost aprobate prin Hotararea Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 221/2017, modificata prin Hotararea Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 297/2017 si se aplica pentru parcarile cu tarif orar, cele mixte si parcarile comerciale, iar pentru parcarile de resedinta a fost instituita taxa rezervare loc parcare al carui quantum este stabilit prin hotararile Consiliului Local al Municipiului Constanta privind impozitele si taxe anuale. Quantumul si destinatia bugetara a acestor tarife si taxe nu constituie obiectul HCL 235/2018, insa acestea se constituie venit la bugetul local, asa cum rezulta din dispozitiile art. 10 din HCL

nr. 235/2018, precum si din dispozitiile art. 24 din HG nr. 955/2004, in baza carora a fost adoptat actul administrativ a carui nulitate se solicita.

De asemenea, sustinerile reclamantilor referitoare la ingradirea accesului publicului la utilizarea locurilor de parcare, prin practicarea, in mod discriminatoriu, a unei taxe de parcare ce poate fi platita exclusiv prin sms sau prin aplicatia de taxare nu pot fi primite si nu au nici un suport, prin raportare la dispozitiile exprese ale art. 10 alin.(2) din HCL nr. 235/2018.

Potrivit acestor dispozitii regulamentare, taxa de parcare poate fi achitata astfel: la ghiseele sau in conturile SPIT; la automatele de parcare amplasate pe trotuarele aferente parcarilor; prin aplicatia de taxare; prin sms la numarul aflat pe panoul de informare sau cu card; la casieriile parcarilor, pentru parcarile inchise.

Asadar, nu se poate pune problema vreunei asa-zise discriminari sau ingradiri a accesului la locurile de parcare, prin limitarea modalitatii de plata a taxei de parcare, aceasta putandu-se realiza prin oricare din metodele anterior indicate.

Referitor la tipul si programul de functionare al parcarilor acesta poate fi modificat in functie de specificul zonei, nevoile populatiei, locatie si sezon. Daca apreciaza necesar, operatorul poate inainta catre autoritatile publice locale un referat, iar in baza acestuia, departamentele de specialitate, dupa obtinerea avizelor necesare si a procedurii stabilite, pot propune Consiliului Local adoptarea unei hotarari in sensul adaptarii programului de functionare a parcarilor.

Cu privire la modul de reglementare (si limitele dreptului de folosinta) pentru parcarile rezidentiale, destinate locuitorilor zonei respective, a apreciat ca limitarea in timp (intre orele 17,00 si 08.00) a dreptului prioritar de a utiliza locurile de parcare din unele zone aglomerate ale municipiului nu constituie motiv de nelegalitate a HCL nr. 235/2018. De asemenea, ingrijorarile exprimate de reclamanti cu privire la eventualele dificultati de punere in aplicare a regulilor instituite cu privire la parcarile rezidentiale nu constituie nici acestea veritabile critici de nelegalitate (in lipsa unei reglementari de valoare juridica superioara direct incidenta).

De altfel, nu a fost instituita nicio regula in sensul ca titularul autorizatiei rezervare loc parcare este obligat sa isi mute autovehiculul la ora 08.00. In ipoteza in care foloseste autovehiculul pentru deplasare in intervalul 08,00 - 17.00, iar la intoarcere gaseste locul de parcare ocupat, poate folosi gratuit celelalte locuri libere din parcare respectiva. Incepand cu ora 17.00, este beneficiarul locului de parcare rezervat in parcare de resedinta.

Acest lucru duce la o eficientizare a folosirii locurilor de parcare, descurajeaza deplasarea pe distante reduse a autovehiculelor, obtinand astfel o mai buna fluenta a traficului rutier si pietonal si totodata o scadere a emisiilor de dioxid de carbon. Intervalul orar de 9 ore in care locurile libere din parcarile de resedinta pot fi utilizate de catre toti participantii la trafic, corespunde cu intervalul in care isi desfasoara activitatea marea majoritate a angajatilor atat din sectorul privat, cat si din sectorul bugetar. Insa titularii autorizatiilor de rezervare loc parcare din parcarile de resedinta, in situatia in care nu folosesc autovehiculul, nu sunt obligati sa elibereze locul de parcare in intervalul 08.00 - 17.00.

In ceea ce priveste critica de nelegalitate referitoare la sanctiunile aplicate prin HCL nr. 235/2018, a aratat ca, prin HCL nr. 235/2018, nu au fost introduse alte sanctiuni contraventionale decat cele prevazute deja de lege.

In opinia sa, ridicarea unor autovehicule parcate nelegal nu constituie o sanctiune contraventionala, ci o masura administrativa ce are o baza legala. Art. 25 alin. (3) din HCL nr. 235/2018, prevede ca agentul constatator poate dispune masura complementara a ridicarii autovehiculului. Conditii ce trebuise indeplinite pentru aplicarea acestei masuri sunt stabilite si detaliate in cuprinsul altui act administrativ, respectiv HCL nr. 399/2018 prin care a fost adoptat Regulamentul privind activitatea de ridicare a autovehiculelor stationate neregulamentar pe partea carosabila a domeniului public al Municipiului Constanta.

Sanctiunea aplicata in baza art. 25 alin. (1) din HCL nr. 235/2018 este in concordanta cu prevederile legislatiei cadru, O.U.G. nr. 195/2002 privind circulatia pe drumurile publice.

Sanctiunea cu amenda de la 600 - 1000 lei cu posibilitatea achitarii in termen de 15 zile jumătate din minimul amenzii - 300 lei stabilita prin HCL nr. 235/2018 este corespondenta cu sanctiunea aplicata in temeiul art. 100 alin. (2) si art. 108, alin. (1), lit. b), pct. 7 din O.U.G. 195/2002 privind circulatia pe drumurile publice referitoare la stationarea neregulamentara.

Totodata, dupa adoptarea formei finale a Politicii de Parcari a municipiului Constanta, aflata in dezbatere publica, va certifica directiile de dezvoltare. In acest sens autoritatile administratiei publice locale, departamentele de specialitate pot stabili eventuale modificari si corelari ale actelor normative, dar acest aspect nu este de natura sa atraga anularea HCL nr.235/2018. Avand in vedere cele mai sus mentionate, reclamantii nu au ifost in masura sa rastoarne prezumtia de legalitate a actului administrativ atacat, pretinsele motive de nelegalitate nefiind suficiente pentru a atrage nulitatea actului administrativ atacat, acesta fiind emis in conformitate cu prevederile legale aplicabile in materie.

Avand in vedere aceste aspecte, solicita respingerea ca neintemeiata a cererii de chemare in judecata; obligarea reclamantilor la plata cheltuielilor de judecata ocazionate de solutionarea prezentei cauze,

In drept, a invocat disp. art. 205 C. proc. civ., precum si toate textele de lege la care a facut referire in prezenta intampinare.

In sustinerea intampinarii, a solicitat incuviintarea probei cu inscrisurile la care a facut referire in intampinare, precum si a oricaror altor probe a caror necesitate va rezulta din dezbateri.

Instanta a incuviintat proba cu inscrisurile depuse la dosar.

Analizand actele si lucrarile dosarului, instanta retine urmatoarele:

Prin cererea inregistrata sub nr. 24/118/2019 pe rolul Tribunalului Constanta, reclamantii A C A, persoana juridica de drept privat fara scop patrimonial, reprezentata prin presedinte V C, A L P D C, persoana juridica de drept privat fara scop patrimonial, reprezentata prin presedinte B C si D S, in temeiul art. 1 si 8 din Legea nr. 554/2004, au chemat in judecata pe paratul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI C pentru ca instanta, prin hotararea ce va pronunta, in baza probatoriilor administrate in contradictoriu, sa dispuna anularea HCLM Constanta nr. 235/28.06.2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta si obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecata.

La data de 28.06.2018, Consiliul Local al Municipiului Constanta a adoptat Hotararea nr. 235, privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza Municipiului Constanta („HCL nr. 235/2018”).

Documentatia care a stat la baza emiterii acestei hotarari cuprinde Expunerea de motive nr. 85495/22.05.2018, Referatul intocmit de Directia Gestionare Servicii Publice nr. 85496/22.05.2018, Rapoartele Comisiilor de specialitate nr. 1, nr. 3 si nr. 5 din cadrul Consiliului Local al Municipiului Constanta.

Considerand ca actul normativ reprezentat de HCL nr. 235/2018 contine o serie de reglementari nelegale, discriminatorii, de natura a vatama drepturile si interesele legitime ale membrilor reclamantelor, dar si pe cele ale locuitorilor municipiului Constanta in egala masura, contravenind insusi scopului pentru care a fost adoptat, aratat in art.1 alin.2 din Regulament, in baza disp. art.7 alin.1 si 11 din Legea nr. 554/2004, la data de 23.10.2018, reclamantii au formulat cerere de revocare a HCLM Constanta nr.235/2018, cerere ce a fost respinsa prin Adresa nr.179997/27.11.2018 emisa de Primarul municipiului Constanta.

Raportat la obiectul de reglementare, se retine ca hotararea a carei revocare se solicita este un act administrativ normativ, respectiv o reglementare cu caracter general, impersonal, care produce efecte erga omnes.

In atare situatie, HCLM nr. 235/2018 trebuie sa respecte atat normele de tehnica legislativa, astfel cum impune art. 3 din Legea nr. 24/2000, cat si limitele impuse de art. 4 alin. 3, art. 80 si art. 81 din acelasi act normativ, precum si cerintele impuse de art. 7 alin. 2 din Legea nr. 52/2003.

Potrivit dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 24/2000: „(1) Normele de tehnica legislativa sunt obligatorii la elaborarea proiectelor de lege de catre Guvern si a propunerilor legislative apartinand deputatilor, senatorilor sau cetatenilor, in cadrul exercitarii dreptului la initiativa legislativa, la elaborarea si adoptarea ordonantelor si hotararilor Guvernului, precum si la elaborarea si adoptarea actelor normative ale celorlalte autoritati cu asemenea atributii. (2) Normele de tehnica legislativa se aplica, in mod corespunzator, si la elaborarea si adoptarea proiectelor de ordine, instructiuni si de alte acte normative emise de conducatorii organelor administratiei publice centrale de specialitate, precum si la elaborarea si adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritatile administratiei publice locale”.

De asemenea, art. 16 alin. (4) al aceluiasi act normativ statueaza ca: „Intr-un act normativ emis pe baza si in executarea altui act normativ de nivel superior nu se utilizeaza reproducerea unor dispozitii din actul superior, fiind recomandabila numai indicarea textelor de referinta. In asemenea cazuri preluarea unor norme in actul inferior poate fi facuta numai pentru dezvoltarea ori detalierea solutiilor din actul de baza”.

Instanta retine ca HCL nr. 235/2018 nu constituie singurul act administrativ normativ menit a reglementa toate aspectele care tin de gestionarea locurilor de parcare la nivelul Municipiului Constanta. Regulamentul aprobat prin HCL nr. 235/2018 reprezinta cadrul general de desfasurare a operatiunilor tehnico-materiale ce deriva din activitatea de parcare, in conditiile in care unele aspecte concrete privind parcarile de pe raza Municipiului Constanta fie au fost deja reglementate, fie urmeaza sa faca obiectul unor reglementari distincte (taxele datorate pentru parcarile de resedinta sunt stabilite prin hotararile anuale de impozite si tarifele instituite in temeiul Legii 227/2015 privind Codul Fiscal, iar tarifele aplicate de catre operatorul Confort Urban S.R.L., sunt supuse aprobarii Consiliului Local, fiind stabilite conform Hotararii Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 221/2017 modificata prin Hotararea Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 297/2017, activitatea de ridicare a autovehiculelor stationate neregulamentar pe partea carosabila a domeniului public al Municipiului Constanta face obiectul unei alte reglementari, respectiv Hotararea Consiliului Local nr. 399/2018).

Este de observat ca pârâtul recunoaște prin întâmpinare că există o multitudine de alte hotărâri de consiliu local care privesc sau au legătură cu organizarea și funcționarea parcarilor, prezentul Regulament reprezentând, in opinia sa, un „cadru general”, iar „aspectele concrete privind parcarile de pe raza municipiului Constanța fie au fost deja reglementate, fie urmează să facă obiectul unor reglementări distincte”.

Or, apărările pârâtului ignoră dispozițiile art.14 alin. 1 din Legea nr.24/2000 potrivit cu care „Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ”, dar și ale art.16 alin.3 din același act normativ care stabilesc că „Se supun procesului de concentrare în reglementări unice și reglementările din aceeași materie dispersate în legislația în vigoare”.

Mai mult, in Regulament nu se regăsește nicio trimitere la actele administrative normative anterioare care reglementează aspecte ce țin de organizarea și funcționarea parcarilor publice din municipiul Constanța.

Proiectul de hotarare ce a fost publicat pe site-ul Primariei Constanta - sectiunea Informare si consultare publica - nu a fost insotit de o nota de fundamentare, avand doar o expunere de motive generica, succinta, precum si referatul de aprobare privind necesitatea adoptarii actului normativ propus, documente obligatorii potrivit art. 7 alin. 2 din Legea nr. 52/2003, in procedura adoptarii unui act normativ. Pe cale de consecinta, au fost incalcate prevederile art. 7 alin. 2 din Legea nr. 52/2003.

In acest sens, se apreciaza ca expunerea de motive nu conține niciun argument care să fie de natură a justifica, în concret, necesitatea adoptarii unui astfel de regulament, rezumându-se în exclusivitate numai la un expozeu de considerente teoretice, neputand fi limitată la considerente de ordin teoretic, trebuind a conține și elementele de fapt care să permită, pe de o parte, destinatarilor să cunoască și să evalueze temeiurile reglementarii, iar pe de altă parte, să facă posibilă exercitarea controlului de legalitate.

Raportat sa la natura de act administrativ normativ, necontestată de intimat, HCLM nr. 235/2018 trebuia să respecte potrivit art.3 din Legea nr.24/2000 normele de tehnică legislativă, respectiv limitele și cerințele impuse de art.4 alm.3, art.13, art.16, art.80 și art.81 din același act normativ, în egală măsură și cerințele impuse de art.7 alin.2 din Legea nr.52/2003, faptul că actul normativ contestat emană de la o autoritate publică locală neexonerand-o de respectarea cerințelor prevăzute de Legea nr.24/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 52/2003, invocate de catre reclamanti, „Anuntul referitor la elaborarea unui proiect de act normativ va fi adus la cunostinta publicului, in conditiile alin. (1), cu cel putin 30 de zile lucratoare inainte de supunerea spre avizare de catre autoritatile publice. Anuntul va cuprinde: data afisarii, o nota de fundamentare, o expunere de motive, un referat de aprobare privind necesitatea adoptarii actului normativ propus, un studiu de impact si/sau de fezabilitate, dupa caz, textul complet al proiectului actului respectiv, precum si termenul-limita, locul si modalitatea in care cei interesati pot trimite in scris propuneri, sugestii, opinii cu valoare de recomandare privind proiectul de act normativ”.

HCL nr. 235/2018 a fost adoptata de catre Consiliul Local al Municipiului Constanta, intrunit in sedinta ordinara la data de 28.06.2018, in temeiul prevederilor art. 36 alin. (2) lit. b) si ale art. 115 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 215/2001 a administratiei publice locale, republicata cu modificarile si completarile ulterioare.

Proiectul initial al hotararii a fost adus la cunostinta publica in data de 11.12.2017, prin afisare pe site-ul www.primaria-constant.ro.

Paratul insusi afirma ca, urmare a initierii adoptarii acestui act administrativ, in ziua urmatoare, respectiv, 12.12.2017, in presa locala (publicatia „Ziua de Constanta”) a aparut un „articol ce facea trimitere la Proiectul de Regulament” privind parcarile publice din Constanta. Ulterior, la 11.04.2018, a fost republicat pe site-ul institutiei initiatore o varianta consolidata a proiectului de hotarare - preluata de presa locala in data de 13.04.2018 (publicatia „Ziua de Constanta”).

Apreciaza, astfel, paratul, ca Proiectul de hotarare a fost adus la cunostinta publicului cu respectarea dispozitiilor art. 7 alin. (1) si (2) din Legea nr. 52/2003.

Referitor la încălcarea prevederilor art.7 alin.2 din Legea nr.52/2003, se retine ca proiectul de hotărâre ce a fost publicat pe site-ul Primăriei Constanța - secțiunea Informare și consultare publică, nu a fost însoțit de o notă de fundamentare, avand doar o expunere de motive succinta, si referatul de aprobare privind necesitatea adoptării actului normativ propus, documente obligatorii potrivit art. 7 alin.2 din Legea nr.52/2003 în procedura adoptării unui act normativ.

Desi, documentele respective se regăsesc în documentația depusă de pârât la dosar, asa cum s-a apreciat mai sus, analizând conținutul expunerii de motive și a referatului de aprobare, se constata caracterul pur formal al acestora, în cuprinsul lor neregăsindu-se niciunul dintre elementele prevăzute de art.31 din Legea nr.24/2000.

Or, o reglementare de natura celei adoptate prin HCL nr.235/2018 presupunea cu necesitate efectuarea unor studii referitoare la gradul de motorizare al municipiului Constanța, numărul parcarilor publice existente, necesarul de locuri de parcare publică și nu în ultimul rând măsurile ce se impun a fi adoptate pentru remedierea deficitului evident al locurilor de parcare publică. Nu reiese, din documentația depusă de pârât, că la baza adoptării acestui act administrativ normativ există un studiu statistic pe aspectele ce fac obiectul reglementării.

Mai mult, proiectul nu a fost publicat integral și într-un ziar de circulație locală, fiind publicate doar extrase din proiect, neînsoțite de documentele prevăzute de art.7 alin.2 din Legea nr.52/2003.

De asemenea, se retine ca actul, în ansamblul său nu este coerent, regasindu-se in continutul acestuia definiții redundante, clasificări inutile, necuprinzand toate aspectele ce țin de organizarea și funcționarea parcarilor publice din municipiul Constanța.

Referitor la continutul Regulamentului aprobat prin HCLM nr. 235/2018, parcare publica este definita in art. 2 alin. 1 lit. e) din Regulament ca „parcare amenajata, situata in

apropierea institutiilor, autoritatilor publice sau cladirilor de utilitate publica”, definitia astfel instituita lasand nereglementate parcarile situate pe domeniul public sau privat al municipiului, care nu sunt situate in apropierea institutiilor, autoritatilor publice sau cladirilor de utilitate publica.

Asa dupa cum rezulta din denumirea regulamentului, HCLM nr. 235/2018 priveste exclusiv parcarile publice din municipiul Constanta, parcari publice definite expres in art. 2 alin. 1 lit. e) din Regulament ca fiind parcari amenajate, situate in apropierea institutiilor, autoritatilor sau cladirilor de utilitate publica, insa aceasta nu se refera doar la locurile de parcare situate in apropierea institutiilor si autoritatilor publice, ci priveste toate locurile de parcare situate pe domeniul public sau privat al municipiului.

Or, in speța, HCLM nr.235/2018 nu respecta niciuna din reglementarile legale amintite. Asa cum s-a mentionat anterior, desi potrivit denumirii Regulamentului ar trebui sa priveasca exclusiv parcarile publice din municipiul Constanta, definite expres in Regulament ca fiind parcari amenajate, situate in apropierea institutiilor, autoritatilor sau cladirilor de utilitate publica, din ansamblul reglementarii, rezulta fara echivoc ca vizeaza toate locurile de parcare situate pe domeniul public sau privat al orasului, nu doar cele situate in apropierea institutiilor publice.

De asemenea, analiza releva faptul ca: (i) definitia instituita pentru „parcarea publica” este necorespunzatoare si in contradictie cu restul normelor cuprinse in Regulament, definitiile propuse sunt contradictorii, definirea unor termeni si expresii este redundanta, acestea fiind deja definite prin acte normative de nivel superior, clasificarea locurilor de parcare instituita prin Regulament este absolut inutila, necesitatea si utilitatea acestor clasificari nerezultand de nicio maniera din cuprinsul actului normativ.

Or, din aceasta perspectiva, HCLM nr. 235/2018 incalca prevederile art. 3 si art. 16 alin. 4 din Legea nr. 24/2000.

In cuprinsul art. 2 este definita notiunea de „parcare de resedinta”, notiune pe care, pe parcursul expunerii, regulamentul o inlocuieste cu notiunea de „parcare mixta de resedinta cu tarif orar”, fara ca aceasta din urma sa fie definita in cuprinsul actului normativ. In cuprinsul art. 3.1 se vorbeste de „parcari rezidentiale”, notiune care nu este definita in art. 2.

Analiza continutului Regulamentului releva faptul ca acesta nu cuprinde o zonare concreta a municipiului Constanta, desi in art. 4 se mentioneaza ca „domeniul public apartinand municipiului Constanta este structurat pe zone de parcare grupate pe cartiere”, nefiind indicate zonele la care se refera art. 4 si relevanta zonarii. Insa, se apreciaza ca, in perspectiva tarifului orar perceput, este esentiala impartirea municipiului pe zone si perceperea unor tarife diferite functie de zonele respective.

Regulamentul nu cuprinde o zonare concreta a municipiului Constanta, desi, in art.4 se mentioneaza ca „domeniul public apartinand municipiului Constanta este structurat pe zone de parcare grupate pe cartiere”. Din punct de vedere al locurilor de parcare, zona trebuie sa aiba in vedere nu doar cartierele municipiului, ci zonele de interes public, gradul de aglomerare urbana din anumite zone, cu consecinte directe asupra tarifului de parcare perceput, tariful de parcare trebuind diferentiat raportat la zonarea astfel stabilita, nefiind firesc ca locurile de parcare din zone periferice ale orasului sa fie taxate la fel cu cele din zona centrala a orasului.

Referitor la criticile de nelegalitate a HCL nr. 235/2018 - privind modificarea regimului de exploatare al parcarilor de resedinta, modul neclar in care au fost definite unele notiuni/lipsa definirii unor notiuni, precum si lipsa unei zonari concrete a Municipiului Constanta, fata de aspectele sesizate cu privire la unele definitii introduse in cuprinsul HCL nr. 235/2018, faptul ca actul normativ nu valorifica din punct de vedere practic clasificarea locurilor de parcare introdusa prin acest act (ci doar creeaza premisele unor acte subsecvente) sau ca acestea reglementeaza si situatia parcarilor ce nu se afla in apropierea institutiilor publice, dar pe domeniul public al Municipiului Constanta - nu se poate retine sustinerea paratului, ca nu exista o vatamare produsa prin dispozitiile criticate si ca nu constituie motive de nelegalitate ale actului administrativ respectiv.

Astfel, referitor la necesitatea motivării și a definirii unor noțiuni, într-o măsură suficientă și de natură a permite mai apoi exercitarea neîngrădită a controlului judiciar al instanței de judecată, s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 1580 din 11 aprilie 2008 a Secției de Contencios Administrativ și Fiscal, arătându-se în aceasta că puterea discreționară conferită unei autorități nu poate fi privită, într-un stat de drept, ca o putere absolută și fără limite, căci exercitarea dreptului de apreciere prin încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor prevăzute de Constituție, ori de lege, constituie exces de putere, în contextul în care Constituția României prevede în art. 31 alin. 2 obligația autorităților publice de a asigura informarea corectă a cetățeanului asupra treburilor publice, dar și asupra problemelor de interes personal, prin urmare, orice decizie de natură a produce efecte privind drepturile și libertățile fundamentale trebuie motivată nu doar din perspectiva competenței de a emite acel act, ci și din perspectiva posibilității persoanei și a societății de a aprecia asupra legalității măsurii, respectiv asupra respectării granițelor dintre puterea discreționară și arbitrarul, fiindcă a accepta teza potrivit căreia autoritatea nu trebuie să-și motiveze deciziile echivalează cu golirea de conținut a esenței democrației și a statului de drept bazat pe principiul legalității.

Cu alte cuvinte, în condițiile în care autoritățile publice sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra problemelor de interes personal ale acestora și în condițiile în care deciziile acestor autorități sunt supuse controlului judecătoresc pe calea contenciosului administrativ, nu se poate susține, cum pare că ar dori instanța pârâtă, că este permisă absența motivării explicite (implicit definirea unor noțiuni) a actului administrativ atacat.

Astfel, în esență, pârâtul susține că dispozițiile HCL nr.235/2018 sunt legale, iar cei cărora li se adresează acest act administrativ normativ nu au înregistrat nicio vătămare ca efect al adoptării și punerii sale în executare. Or, vătămarea generată de adoptarea și punerea în executare a HCL nr.235/2018 constă în principal în faptul că maniera în care pârâtul a înțeles să reglementeze organizarea și funcționarea parcarilor din Municipiul Constanța nu este de natură să conducă la atingerea scopului prevăzut în art. 1 alin.2, respectiv „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, asigurarea parcării în condiții de siguranță și facilitarea accesului la obiective de interes public”, neremarcându-se niciun efect pozitiv pentru cetățenii acestui oraș generat de aplicarea HCL nr.235/2018 (în continuare, circulația nu se desfășoară fluent și în siguranță, locurile de parcare sunt exact aceleași, doar că în prezent sunt taxate, nu se asigură parcare în locuri publice în condiții de siguranță, parcarile nu sunt păzite, nu sunt întreținute corespunzător, nu sunt marcate corespunzător, nu este asigurat accesul facil la obiective de interes public.

Potrivit dispozițiilor art. 7 din O.G. 71/2002, autoritățile administrative locale au prerogativa adoptării și organizării politicilor locale în baza cărora gestionează aceste servicii publice, astfel: „(1) Înființarea, organizarea, coordonarea și reglementarea serviciilor de administrare a domeniului public și privat constituie dreptul exclusiv al autorităților administrației publice locale, iar monitorizarea și controlul funcționării și gestionării acestora intra în atribuțiile și responsabilitatea exclusivă a acestor autorități. (2) Dobândirea, dezvoltarea, modernizarea, exploatarea, întreținerea și administrarea bunurilor proprietate publică și privată specifice infrastructurii edilitar-urbane a unităților administrativ-teritoriale sunt, de asemenea, de competență exclusivă a autorităților administrației publice locale”.

Se reține, astfel, ca legiuitorul a lasat la latitudinea autorității administrației publice locale modalitatea în care sunt reglementate aspectele sesizate de reclamant ca fiind motive de nelegalitate, de exemplu: includerea în Regulamentul în discuție a unei „zonari concrete a Municipiului Constanța”, tarifele percepute pentru folosirea parcarilor și modalitatea de stabilire a acestora, instituirea posibilității achitării unui abonament lunar/trimestrial/anual pentru utilizarea acestor servicii, stabilirea unor tarife diferențiate, aspectul ca Regulamentul aprobat prin HCL nr. 235/2018 nu include și obligații pentru administratorul parcarilor publice, etc.

Paratul apreciază ca toate aceste aspecte invocate de reclamant reprezintă o chestiune de oportunitate și tin de gestionarea administrării serviciilor publice de administrare a domeniului

public si privat de interes local, motiv pentru care nu pot constitui motive de nelegalitate doar pentru ca acestea nu corespund cu asteptarile reclamantilor.

Cu privire la modul de clasificare a parcarilor prevazut de art. 3 alin. (2) din HCL nr. 235/2018, se retine ca exista: a) parcarile publice fara plata sunt cele situate pe domeniul public al municipiului Constanta, pe strazi, bulevarde, platforme amenajate, etc, destinate parcarii de autovehiculelor fara a achita vreo taxa, tarif, sau abonament) b) parcarile publice cu plata cu tarif orar sunt cele situate pe domeniul public al municipiului Constanta, dar care se afla in gestiunea administratorului tramei stradale Confort Urban S.R.L.; aceste parcarii sunt prevazute in Inventarul locurilor de parcare adoptat prin HCL nr. 30/2015 modificat prin HCL nr. 107/2015, iar tarifele instituite sunt stabilite prin hotarari ale Consiliului Local al Municipiului Constanta; c) parcarile de resedinta sunt parcarile amenajate in apropierea imobilelor si sunt utilizate de locatari/proprietari - prevazute in Inventarul locurilor de parcare adoptat prin HCL nr. 30/2015 modificat prin HCL nr. 107/2015 si sunt alocate riveranilor, cum sunt definiti in Regulament, iar taxele sunt stabilite prin hotararile anuale adoptate in temeiul Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal; d) parcarile mixte de resedinta si cu tarif orar sunt cele amenajate si introduse in Inventarul locurilor de parcare, dar a caror exploatare se va face diferentiat in functie de intervalul orar stabilit. Astfel, intre orele 08.00 -17.00, utilizatorul va achita contravaloarea taxei stabilite pentru intervalul orar pentru care a ocupat acel loc, iar in intervalul 17.00 - 08.00 locuitorii zonei respective, dupa ce fac dovada acestui lucru si a dreptului de folosinta asupra unui autovehicul, vor putea inchiria un loc de parcare in parcare respectiva, pe baza unui abonament; e) parcarile comerciale sunt gestionate de catre administratorul tramei stradale Confort Urban S.R.L. conform HCL nr. 63/2013, privind aprobarea Contractului de delegarea a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat din Municipiul Constanta. Inchirierea acestor spatii cu destinatia de parcare se face pe baza unui contract conform tarifelor aprobate prin HCL nr. 221/2017 modificata prin HCL nr. 297/2017.

De asemenea, disp. art. 2 din Regulament arata ca „beneficiarul locului de parcare este: a) persoană fizică sau juridică care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: are domiciliul/sediul, reședință, punctul de lucru sau deține cu orice titlu un drept de folosință asupra unui imobil situat în municipiul Constanța; are în proprietate sau deține cu titlu valabil un vehicul cu masa totală maximă autorizată de până la 2,4 t (contract de leasing, contract de închiriere, contract de comodat, etc.); b) persoană fizică sau juridică, în calitate de operator economic în stațiunea Mamaia, care solicită rezervarea locului de parcare, în vederea unei bune desfășurări a activităților economice; c) persoană fizică sau juridică titulară a unui contract de închiriere a domeniului public cu destinația parcare încheiat cu administratorul tramei stradale S.C. Confort Urban SRL; d) utilizatorul autoturismului care folosește un loc de parcare din parcarile publice cu plată; e) în sensul prevederilor prezentei hotărâri, persoane fizice sunt acea categorie de cetățeni români, străini sau apatrizi ce au împlinit vârsta de 16 ani, posesori de permis de conducere valabil pentru categoria de autovehicul pentru care deține permis la momentul folosirii unui loc de parcare; f) în sensul prevederilor prezentei hotărâri, sunt persoane juridice, entitățile cărora li s-a atribuit de către Oficiul Național al Registrului Comerțului un cod de identificare fiscală: persoane fizice autorizate să desfășoare activități economice, cabinete individuale, întreprinderi individuale, societățile comerciale, companiile naționale, regiile autonome, societățile bancare, organizațiile politice, patronale, sindicale, profesionale și cooperatiste, asociații, fundații, culte religioase și instituții sau autorități publice”.

Instanta retine ca, prin Regulament, se deleaga administratorului parcarilor atributii ce tin de competenta exclusiva a autoritatii publice locale, respectiv stabilirea locurilor de parcare publica, stabilirea si/sau modificarea programului de taxare, modificarea tipului si destinatiei parcarilor. In Regulament se vorbeste doar de amenajarea locurilor de parcare, nu si despre stabilirea locurilor de parcare. In masura in care, in viziunea emitentului, operatiunea de amenajare include si stabilirea locurilor de parcare, sunt incalcate prevederile art.23 alin.4 si 24 din Anexa I la HG nr.955/2004 potrivit cu care „Autoritatile administratiei publice locale impreuna cu Politia Rutiera vor reglementa circulatia, parcare, stationarea, oprirea pe strazi a

autovehiculelor”, dat fiind ca, potrivit Regulamentului, amenajarea locurilor de parcare se face de catre Confort Urban SRL (art.4 din Regulament), iar aceasta entitate nu face parte dintre autoritatile administratiei publice locale.

In egala masura, sunt nelegale prevederile art. 5 din Regulament, care dau posibilitatea administratorului parcarilor, in speta Confort Urban SRL, de a modifica tipul parcarii, fara a se arata conditiile in care se poate realiza aceasta modificare si fara a impune ca aceste modificari sa se realizeze impreuna cu Politia Rutiera ori cel putin cu avizul Politiei Rutiere.

Referitor la delegarea către administratorul parcărilor a atribuțiilor ce țin de competența exclusivă a autorității publice locale, respectiv stabilirea locurilor de parcare publică, stabilirea și/sau modificarea programului de taxare, modificarea tipului și destinației parcărilor (art. 4-5, art.7 alin.2 și art.11 alin.2 din Regulament), se retine ca, potrivit art.4 și 5 din Regulament stabilirea locurilor de parcare se face de către administratorul parcărilor, respectiv Confort Urban Srl. Sunt încălcate astfel prevederile art.23 alin.4 și 24 din Anexa I la HG nr.955/2004 potrivit cu care „Autoritățile administrației publice locale împreună cu Poliția Rutieră vor reglementa circulația, parcare, staționarea și oprirea pe străzi a autovehiculelor”, dat fiind că societatea Confort Urban Srl nu face parte dintre autoritățile administrației publice locale.

Mai mult, instanta apreciaza ca dispozițiile art.5 din Regulament sunt nelegale și din perspectiva dreptului acordat administratorului parcărilor, în speță Confort Urban SRL, de a modifica tipul parcarii, fără a se arăta condițiile în care se poate realiza această modificare și fără a impune ca aceste modificări să se realizeze împreună cu Poliția Rutieră ori cel puțin cu avizul Politiei Rutiere (cu titlu de exemplu, reclamantii au depus la dosar planșe fotografice din care rezultă că anumite parcări din municipiu, respectiv parcare aferentă Primăriei Constanța, Spitalului Judetean de Urgenta Sf. Apostol Andrei Constanta și a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța, au fost închise cu bariere și sunt utilizate gratuit de personalul acestor instituții publice), neexistand nicio hotărâre de Consiliu local care să declare aceste parcări ca fiind gratuite sau doar în folosința instituțiilor sus menționate; prin urmare, maniera de exploatare a acestora s-a stabilit exclusiv de către Confort Urban SRL.

O alta critica pertinenta este faptul ca Regulamentul nu prevede plata unor taxe/tarife de parcare diferite, functie de zona, dar si de timpul de stationare.

De asemenea, Regulamentul nu permite achitarea pe baza de abonament lunar/trimestrial/anual a taxei pentru parcare publică cu tarif orar, în condițiile în care numeroase parcări de pe raza municipiului Constanta sunt situate lângă instituții/autorități publice, iar angajații acestora și nu numai utilizează zilnic parcarile situate lângă instituția în care își desfășoară activitatea.

Potrivit art. 10 din Regulament, utilizarea locurilor de parcare se face gratuit sau cu perceperea unor taxe de parcare, fara inasa a se indica situatiile in care utilizarea locului de parcare este gratuita sau alte criterii functie de care se permite utilizarea gratuita a locurilor de parcare. In egala masura, nu se mentioneaza autoritatea/entitatea care stabileste ce locuri de parcare se utilizeaza gratuit si ce locuri de parcare se utilizeaza cu plata. De asemenea, se retine ca există parcări în oraș închise, utilizate gratuit de personalul instituțiilor publice aflate în apropierea acestora, fără ca acest mod de exploatare să fie reglementat printr-o hotărâre de consiliu local.

Regulamentul nu conține reguli clare privind modul de exploatare al parcărilor situate lângă instituții/autorități publice al căror personal utilizează zilnic, cel puțin 8 ore, parcarile situate lângă instituția în care își desfășoară activitatea.

O alta critica priveste faptul ca Regulamentul nu stabileste unde se fac venit sumele incasate cu titlu de tarife de parcare, prevedere imperativ necesara in conditiile in care tariful pentru parcare este incasat de o societate comerciala, iar, potrivit art. 24 alin.12 ultima teza din Anexa I la HG nr. 955/2004 „Sumele incasate drept taxe pentru parcare vor fi varsate la bugetul local”.

Astfel, dispozițiile art. 10 alin.2 lit. b) din Regulament sunt nelegale, în condițiile în care „permis” administratorului parcarilor perceperea taxei de parcare exclusiv prin aplicația de taxare sau prin sms la numărul scurt.

Or, plata taxei de parcare trebuie să fie accesibilă oricărui cetățean posesor al unui vehicul, prin urmare regula ar trebui să fie plata taxei de parcare la automatele de parcare și/sau casierile parcarilor, iar plata prin utilizarea aplicației de taxare sau prin sms să fie o opțiune, cu atât mai mult cu cât la plata prin sms se percepe o sumă mai mare decât la plata prin automatele de parcare.

Mai mult, plata prin sms presupune în mod obligatoriu deținerea unui telefon mobil, fapt de natură a limita accesul unora dintre posesorii de autovehicule în parcarile în care nu există automate de parcare, nici casierii, iar plata taxei se face exclusiv prin sms.

Din această perspectivă, dispozițiile art. 10 alin.2 lit. b) din Regulament încalcă prevederile art. 3 alin. 2 din OG nr.72/2002 potrivit cu care „Persoanele fizice și/sau juridice, denumite în continuare utilizatori, au acces liber și nediscriminatoriu, în condițiile legii, la serviciile de administrare a domeniului public și privat organizate pe teritoriul unităților administrativ-teritoriale în a căror rază își au reședința/sediul sau își desfășoară activitatea”, precum și ale art. 36 alin. 1 din același act normativ, care stabilește că „Dreptul de acces și utilizare a serviciilor de administrare a domeniului public și privat este garantat, în condițiile legii, tuturor utilizatorilor”.

Conform disp. art. art. 10 alin. 2 lit. b din HCLM nr. 235/2018, pentru parcurile publice cu tarif orar, semnalizate corespunzător, plata se va face la automatele de parcare amplasate pe trotuarele aferente parcarilor sau după caz, prin aplicația de taxare, prin sms la numărul scurt, aflat pe panoul de informare sau card. Plata se poate efectua și prin utilizarea cardului bancar, conform aplicației ce poate fi descărcată urmând procedura înscrisă pe panourile informative.

Paratul afirmă că susținerile reclamantilor referitoare la ingradirea accesului publicului la utilizarea locurilor de parcare, prin practicarea, în mod discriminatoriu, a unei taxe de parcare ce poate fi plătită exclusiv prin sms sau prin aplicația de taxare nu pot fi primite și nu au niciun suport, prin raportare la dispozițiile exprese ale art. 10 alin.(2) din HCL nr. 235/2018 și că, potrivit acestor dispoziții regulamentare, taxa de parcare poate fi achitată astfel: la ghișeele sau în conturile SPIT; la automatele de parcare amplasate pe trotuarele aferente parcarilor; prin aplicația de taxare; prin sms la numărul aflat pe panoul de informare sau cu card; la casierile parcarilor, pentru parcarile închise, neputându-se pune problema vreunei așa-zise discriminări sau ingradiri a accesului la locurile de parcare, prin limitarea modalității de plată a taxei de parcare, aceasta putându-se realiza prin oricare din metodele anterior indicate.

Instanța reține că persoanele care doresc să utilizeze un loc de parcare pentru care se percepe un tarif orar, beneficiază de mai multe metode, alternative de plată a acestui tarif orar – SMS la număr scurt, plata direct în aplicație, din cont bancar, cu ajutorul telefonului mobil - unul dintre acestea – respectiv plata la ghișeele SPIT din municipiu - necesitând deplasarea persoanei pentru a achita tariful de parcare, la ghișeele SPIT, care sunt câteva la nivelul municipiului și la distanțe apreciabile de amplasarea locurilor de parcare special amenajate, solicitându-se plata anticipată a tarifului – sau accesul la un smartphone care să permită descărcarea unei aplicații prin intermediul căreia se poate face plata, sau existența unui cont bancar din care să se efectueze plata prin SMS, procedându-se la achitarea tarifului stabilit prin mijlocul de plată cel mai adecvat propriei persoane, în contextul posibilității acesteia.

În acest sens, este de observat că problema plății prin sms, cu telefonul mobil, a fost adusă în atenția autorităților locale, existând situații în care noua aplicație prin care se face parcare a funcționat cu mare întârziere sau neprimindu-se confirmarea plății, ceea ce echivalează cu neplata.

Reprezentanții firmei care administrează aplicația „Constanta Parking” recomandă folosirea cardului, pe motiv că SMS-urile sunt o tehnologie învechită: „Modalitatea de plată prin SMS se bazează pe o tehnologie de peste 20 de ani, relativ lentă, iar din cauza acestor limitări pot apărea întârzieri în procesarea SMS-urilor, în perioadele aglomerate” - au precizat aceștia, cu

o probabilitate crescuta ca in perioada sezonului estival, intarzierile in procesarea SMS-urilor sa fie mai dese, ceea ce face persoana pasibila de amenda, desi, in realitate, tariful de parcare, s-a achitat.

Un alt inconvenient al Regulamentului il constituie plata anticipata a tarifului de parcare, in contextul in care, in mod real, nu este intotdeauna posibila o estimare a timpului necesar stationarii in parcare, avand in vedere dinamica vietii sociale in prezent (cu titlu de exemplu, o parte intr-o cauza aflata pe rolul unei instante nu poate estima timpul aferent pe care il va petrece in incinta instantei, exemplul fiind valabil si in cazul vizitei la medic).

Regulamentul nu prevede cuantumul taxei aplicabile pentru locurile de parcare din parcarile cu tarif orar.

Astfel, din analiza coroborata a prevederilor art. 24 alin. 12 ultima teza a prevederilor art. 64 alin. 3 din Anexa I la HG nr. 955/2004, precum si a prevederilor art. 39 alin. 3 din OG nr. 72/2002, rezulta ca taxa pentru parcare este o taxa locala, prin urmare este supusa prevederilor art. 486 din Codul fiscal si trebuie stabilita conform art. 20 alin. 1 lit. b din Legea nr.273/2006 de catre autoritatile administratiei publice locale, aceeasi concluzie rezultand si din prevederile art. 10 din Regulament, potrivit cu care taxele de parcare sunt „stabilite anual prin hotarare a consiliului local, in conformitate cu prevederile legii fiscale”.

Cu toate acestea, la momentul adoptarii HCL nr. 235/2018 nu exista nicio hotarare de consiliu local care sa stabileasca taxa de parcare pentru parcarile cu tarif orar, nici nu a fost adoptata o astfel de hotarare pana la data prezentei.

Mai mult decat atat, se retine ca nici HCLM Constanta nr. 336/2018 pentru stabilirea impozitelor taxelor locale la nivelul municipiului Constanta, incepand cu anul 2019, nu prevede taxa pentru utilizarea locurilor de parcare din parcarile cu tarif orar. Prin hotararea respectiva, la fel ca si in hotararile din anii anteriori este reglementata doar taxa de rezervare a locului de parcare, adica a abonamentelor pentru parcarile de resedinta.

In acest context, tarifele practicate de Conform Urban SRL si aprobate prin HCLM nr. 221/2017 modificata prin HCL nr. 297/2017, invocate de organul de solutionare a procedurii prealabile, nu pot fi avute in vedere, intrucat nu respecta prevederile din Regulament.

Cu privire la toate criticile referitoare la taxele de parcare instituite prin HCL nr. 235/2018, precum si cele referitoare la orarul de utilizare, tarifele practicate de Conform Urban SRL au fost aprobate prin Hotararea Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 221/2017, modificata prin Hotararea Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 297/2017 si se aplica pentru parcarile cu tarif orar, cele mixte si parcarile comerciale, iar pentru parcarile de resedinta a fost instituita taxa rezervare loc parcare al carui quantum este stabilit prin hotararile Consiliului Local al Municipiului Constanta privind impozitele si taxe anuale.

O alta critica priveste faptul ca Regulamentul prevede exclusiv obligatiile utilizatorilor locurilor de parcare, nu si obligatiile administratorului parcarilor publice, in conditiile in care perceperea unei taxe presupune cu necesitate oferirea in contrapartida a unui serviciu public, care, in situatia de fata, nu poate fi limitat la amenajarea (trasarea unor marcaje rutiere si montarea unor indicatoare) locurilor de parcare, ci ar trebui sa includa cel putin urmatoarele activitati/obligatii: intretinerea si repararea partii carosabile aferenta parcarilor publice, efectuarea si intretinerea curateniei pe suprafata parcarilor publice, efectuarea dezapezirii si combaterea poleiului pe suprafata parcarilor publice, montarea de panouri/indicoare corespunzatoare in care sa se indice taxa de parcare si intervalul orar pentru care trebuie achitata taxa de parcare (pe panourile existente in prezent nu se indica intervalul orar in care parcare este cu plata, ceea ce induce concluzia ca programul de taxare este 00.00 - 24.00, desi programul de taxare este 08.00 - 17.00) etc.

In conditiile in care pentru taxa de parcare perceputa nu se ofera in contrapartida niciun serviciu, sunt incalcate prevederile art. 2 pct. 55 din Legea nr. 273/2006 privind finantele publice locale, potrivit cu care taxa reprezinta „suma platita de o persoana fizica sau juridica, de regula, pentru serviciile prestate acesteia de catre un operator economic, o institutie publica ori un serviciu public”.

Potrivit art. 3 alin. (3) din O.G. nr. 71/2002, respectiv: „Serviciile de administrare a domeniului public si privat se realizeaza si se gestioneaza prin intermediul unor furnizori/prestatori specializati, denumiti in continuare operatori, atestati si autorizati in conditiile legii”.

Delegarea de gestiune in ceea ce priveste administrarea tramei stradale din Municipiul Constanta, inclusiv in ceea ce priveste amenajarea, intretinerea si exploatarea locurilor de parcare, s-a realizat in conformitate cu dispozitiile art. 12 si urm. din O.G. nr. 71/2002, si ale Regulamentului-Cadru din 15 iunie 2004 de delegare a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local, dar si cu prevederile Contractului-Cadru in 15 iunie 2004 de delegare a gestiunii serviciilor publice de administrare a domeniului public si privat de interes local, ambele adoptate prin H.G. nr. 955/2004.

Referitor la obligatiile administratorului drumurilor publice, Confort Urban SRL, acestea sunt reglementate prin Contractul-Cadru de delegare a gestiunii serviciului public, astfel incat paratul apreciaza ca nu ar fi fost oportun ca acestea sa fie reluate prin HCL nr. 235/2018 – aspect ce nu poate fi primit de catre instanta.

Astfel, Regulamentul nu prevede cuantumul taxei aplicabile pentru locurile de parcare din parcările cu tarif orar. Or, din analiza coroborată a prevederilor art.24 alin.12 ultima teză și a prevederilor art.64 alin.3 din Anexa I la HG nr.955/2004, precum și a prevederilor art. 39 alin.3 din OG nr.71/2002, rezultă că taxa pentru parcare este o taxă locală, prin urmare este supusă prevederilor art.486 din Codul fiscal și trebuie stabilită conform art.20 alin. 1 lit. b din Legea nr.273/2006 de către autoritățile administrației publice locale. Aceeași concluzie rezultă și din prevederile art.10 din Regulament, potrivit cu care taxele de parcare sunt „stabilite anual prin hotărâre a consiliului local, în conformitate cu prevederile legii fiscale”.

Asa cum am evidentiat anterior, sustinerile pârâtului, potrivit cu care tarifele practicate în prezent sunt cele aprobate prin HCLM nr.221/2017 modificată prin HCL nr.297/2017, sunt nefondate, intrucat tarifele de parcare trebuiau stabilite anual potrivit art.10 alin. 1 din Regulament, fapt neverificat în speță, pentru anul 2018 și anul 2019 neexistând hotărâri de consiliu local care să aprobe tarifele de parcare.

Se susține de către pârât că aceste obligații sunt prevăzute în Contractul cadru de delegare a gestiunii serviciului public, aparari ce nu pot fi primite de catre instanta, în condițiile în care nu s-a făcut dovada acestor susțineri. Mai mult, se impunea stabilirea acestor obligații în Regulament, pentru că privesc exclusiv activitatea de administrare a parcărilor publice, iar acest regulament trebuie să constituie un reper în întocmirea viitoarelor Contracte cadru de delegare a gestiunii serviciului public.

Mai mult, în condițiile în care pentru taxa de parcare percepută nu se oferă în contrapartidă niciun serviciu, sunt încălcate prevederile art.2 pct.55 din Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, potrivit cu care taxa reprezintă „suma plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un operator economic, o instituție publică ori un serviciu public”.

Legea 273/2006 privind finanțele publice locale care a înlocuit OUG nr. 45/2003 privind finanțele publice locale: ”Art. 30. (1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, aprobă taxe speciale. (2) Cuantumul taxelor speciale se stabilește anual, iar veniturile obținute din acestea se utilizează integral pentru acoperirea cheltuielilor efectuate pentru înființarea serviciilor publice de interes local, precum și pentru finanțarea cheltuielilor curente de întreținere și funcționare a acestor servicii. (3) Prin regulamentul aprobat de autoritățile deliberative se vor stabili domeniile de activitate și condițiile în care se pot institui taxele speciale, modul de organizare și funcționare a serviciilor publice de interes local, pentru care se propun taxele respective. (4) Hotărârile luate de autoritățile deliberative, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice și juridice plătitoare, vor fi afișate la sediul acestora și publicate pe pagina de internet sau în presă. (5) Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestație în termen de 15 zile de la

afișarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen, autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întrunește și deliberează asupra contestațiilor primite. (6) Taxele speciale se fac venit la bugetul local și se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.”

Din textele legale menționate, rezultă că instituirea de taxe speciale se poate realiza de către Consiliul Local, însă cu îndeplinirea următoarelor condiții: 1. să se înființeze un serviciu public local nou, pentru a cărui funcționare se instituie taxa specială; 2. serviciul public nou înființat să fie creat în interesul persoanelor fizice și juridice, care beneficiază de serviciul public local; 3. taxa să corespundă prestării unui serviciu public de către autoritatea publică; 4. taxa specială să se încaseze numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice respective; 5. taxele speciale să fie utilizate numai în scopurile pentru care au fost înființate, adică pentru acoperirea cheltuielilor efectuate pentru înființarea serviciilor publice de interes local și pentru finanțarea cheltuielilor de întreținere și funcționare a acestor servicii.

Instanța mai reține că, în speță, Consiliul Local nu a înființat un serviciu public nou, pentru a cărui înființare și funcționare să fie necesară perceperea unei taxe speciale.

Astfel, legal analizând, plata taxei ar trebui să reprezinte o contraprestație în schimbul unui serviciu public care i se prestează unei persoane (art. 2 pct. 55 Legea 273/2006: ”taxă – suma plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un operator economic, o instituție publică ori un serviciu public”), dar, raportat la situația concretă, beneficiarului locului de parcare i se impune de fapt o veritabilă taxa definită de Legea 273/2006, ca fiind ”prelevarea obligatorie, fără contraprestație imediată, directă și nerambursabilă, pentru satisfacerea necesităților de interes general” (art. 2 pct. 37).

Instanța mai reține că, potrivit art. 30 alin. 1 și 6 din Legea nr. 273/2006: „Pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, aprobă taxe speciale; taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective”.

Astfel că se constată că în mod nelegal, în lipsa unei prestații echivalente, se impune reclamantului, prin HCL 235/2018, plata taxei de parcare în cauză.

Tot cu privire la necesitatea unui acord prealabil prelevării taxei, se reține că potrivit Legii nr. 52/21.03.2003 privind transparența decizională în administrația publică, autorităților administrației publice le revine o obligație de transparență, respectiv de a de a informa și de a supune dezbaterii publice proiectele de acte normative, de a permite accesul la luarea deciziilor administrative și la minutele ședințelor publice, cu mențiunea că în înțelesul acestei legi, potrivit art. 3, termenul de act normativ are semnificația de act emis sau adoptat de o autoritate publică, cu aplicabilitate generală.

Astfel, prin art. 1 alin. 1 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică se prevede că prezenta lege stabilește regulile procedurale minimale aplicabile pentru asigurarea transparenței decizionale în cadrul autorităților administrației publice centrale și locale, alese sau numite, precum și a altor instituții publice care utilizează resurse financiare publice, în raporturile stabilite între ele cu cetățenii și asociațiile legal constituite ale acestora, și scopul legii îl constituie sporirea gradului de responsabilitate a administrației publice față de cetățeni, ca beneficiari ai deciziei administrative, stimularea participării active a cetățenilor în procesul de luare a deciziilor administrative și în cel de elaborare a actelor normative și de asemenea de a spori gradul de transparență la nivelul întregii administrații publice.

Art. 2 al Legii nr. 52/2003 consacră trei principii pe care se întemeiază aceasta și anume informarea în prealabil, din oficiu, a persoanelor asupra problemelor de interes public care urmează să fie dezbătute de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și asupra proiectelor de acte normative, consultarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite, la inițiativa autorităților publice, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative și

participarea activă a cetățenilor la luarea deciziilor administrative și în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative.

În scopul îndeplinirii principiilor care guvernează această lege, prin dispozițiile art. 6 și 7 din acest act normativ s-au stabilit procedurile privind participarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite la procesul de elaborare a actelor normative și la cel de luare a deciziilor.

Astfel, potrivit art. 6 din Legea nr. 52/2003: „(1) În cadrul procedurilor de elaborare a proiectelor de acte normative autoritatea administrației publice are obligația să publice un anunț referitor la această acțiune în site-ul propriu, să-l afișeze la sediul propriu, într-un spațiu accesibil publicului, și să-l transmită către mass-media centrală sau locală, după caz. Autoritatea administrației publice va transmite proiectele de acte normative tuturor persoanelor care au depus o cerere pentru primirea acestor informații. (2) Anunțul referitor la elaborarea unui proiect de act normativ va fi adus la cunoștință publicului, în condițiile alin. (1), cu cel puțin 30 de zile înainte de supunerea spre analiză, avizare și adoptare de către autoritățile publice. Anunțul va cuprinde o notă de fundamentare, o expunere de motive sau, după caz, un referat de aprobare privind necesitatea adoptării actului normativ propus, textul complet al proiectului actului respectiv, precum și termenul limită, locul și modalitatea în care cei interesați pot trimite în scris propuneri, sugestii, opinii cu valoare de recomandare privind proiectul de act normativ. (3) Anunțul referitor la elaborarea unui proiect de act normativ cu relevanță asupra mediului de afaceri se transmite de către inițiator asociațiilor de afaceri și altor asociații legal constituite, pe domenii specifice de activitate, în termenul prevăzut la alin. (2). (4) La publicarea anunțului autoritatea administrației publice va stabili o perioadă de cel puțin 10 zile pentru a primi în scris propuneri, sugestii sau opinii cu privire la proiectul de act normativ supus dezbaterii publice. (5) Conducătorul autorității publice va desemna o persoană din cadrul instituției, responsabilă pentru relația cu societatea civilă, care să primească propunerile, sugestiile și opiniile persoanelor interesate cu privire la proiectul de act normativ propus. (6) Proiectul de act normativ se transmite spre analiză și avizare autorităților publice interesate numai după definitivare, pe baza observațiilor și propunerilor formulate potrivit alin. (4). (7) Autoritatea publică în cauză este obligată să decidă organizarea unei întâlniri în care să se dezbată public proiectul de act normativ, dacă acest lucru a fost cerut în scris de către o asociație legal constituită sau de către o altă autoritate publică. (8) În toate cazurile în care se organizează dezbateri publice, acestea trebuie să se desfășoare în cel mult 10 zile de la publicarea datei și locului unde urmează să fie organizate. Autoritatea publică în cauză trebuie să analizeze toate recomandările referitoare la proiectul de act normativ în discuție. (9) În cazul reglementării unei situații care, din cauza circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele de acte normative se supun adoptării în procedura de urgență prevăzută de reglementările în vigoare.

De asemenea, dispozițiile art. 11 alin. 2 din Regulament, ce permit administratorului parcarilor să decida modificarea programului de taxare, modificarea tipului și destinației parcarilor, sunt nelegale. Programul de parcare fiind stabilit prin hotărâre de consiliu local, nu poate fi modificat decât printr-o altă hotărâre de consiliu local, iar nu prin simpla decizie a unui operator economic. În ceea ce privește modificarea tipului și destinației parcarilor, stabilirea locurilor de parcare este atributul autorității publice locale, prin urmare și modificarea acestora se poate realiza doar de către autoritatea publică locală, iar nu de către administratorul parcarilor.

Mai mult, instanța observă faptul că programul și modul de exploatare al parcarilor de reședință stabilit prin art. 11 alin. 1 din Regulament nu respectă niciunul dintre principiile proclamate de art. 8 din Regulament, sub un prim aspect, pentru că administratorul parcarilor, în speta Confort Urban SRL, poate decide oricând și în orice condiții modificarea programului de taxare, modificarea tipului și destinației parcarilor, ceea ce presupune nu doar încălcarea legii, ci și o lipsire totală de transparență în ceea ce privește serviciul de administrare a locurilor de parcare situate pe domeniul public; sub un al doilea aspect, pentru că, în realitate, în municipiul Constanța nu vor mai exista parcuri de reședință. Dat fiind programul de exploatare impus prin art. 11 alin. 1 și modul de exploatare al acestora, este evident că toate parcarile de reședință sunt

transformate in parcarile mixte de reședință și cu tarif orar, care pot fi utilizate de riveranii posesorii ai unui abonament doar în intervalul 17.00 - 08.00, pentru restul timpului acestia având obligația de a le lăsa spre folosința terților.

Este adevărat, însă persoanele respective vor fi obligate să plătească tarif orar de parcare pentru orice interval orar ce depășește 08.00 - 17.00, întrucât rezervarea pe bază de abonament este valabilă doar pentru acest din urmă interval.

Maniera de exploatare a locurilor de parcare de reședință este discriminatorie, contrar prevederilor art.8 lit. a) din Regulament, în ce privește posesorii de abonament, dat fiind că aceștia plătesc pentru intervalul orar 17.00 - 08.00, interval în care restul locurilor de parcare publice sunt utilizate gratuit, dar și în raport cu beneficiarii parcarilor comerciale, care dispun de locurile de parcare închiriate fără limită de timp.

În acest context, instanța apreciază că maniera de utilizare a locurilor de parcare de reședință stabilită prin Regulament este total inadecvată, lipsind posesorii abonamentelor de posibilitatea de a beneficia de serviciul pentru care au plătit, adică de locurile rezervate.

Potrivit articolului 11 din Regulament, în funcție de tipul parcării, se instituie următorul program: a) pentru parcarile rezidențiale, rezervarea locurilor de parcare va fi valabilă de luni până vineri în intervalul orar 17:00 - 08:00, inclusiv sâmbăta, duminica și în zilele stabilite ca fiind sărbători legale, când programul este 00:00 - 24:00; prin urmare în intervalul 08:00 - 17:00 de luni până vineri inclusiv deținătorul autorizației rezervare loc parcare nu are nici un drept de folosință prioritară asupra locului de parcare, oricine putând folosi acel loc; b) pentru parcarile cu tarif orar programul de taxare este de regulă 08:00 - 17.00 dar el poate fi modificat individual pentru fiecare parcare; c) pentru parcarile mixte, programul stabilit de regulă va fi 08.00- 17.00 parcare cu tarif orar, iar în intervalul 17.00- 08.00 locurile de parcare pot fi atribuite riveranilor. Tipul parcării și intervalul orar vor fi afișate pe panourile de informare; d) pentru parcarile comerciale beneficiarul are drept de folosință asupra locului de parcare pe întreaga perioadă a autorizației de rezervare loc parcare/contractului.

Potrivit Regulamentului, pentru parcarile rezidențiale, rezervarea locurilor de parcare va fi valabilă de luni până vineri în intervalul orar 17:00-08:00, inclusiv sâmbăta, duminica și în zilele stabilite ca fiind sărbători legale, când programul este 00:00-24:00. Prin urmare, în intervalul 08:00-17:00 de luni până vineri inclusiv, deținătorul autorizației rezervare loc parcare nu are niciun drept de folosință prioritară asupra locului de parcare, oricine putând folosi acel loc.

Pentru parcarile cu tarif orar, programul de taxare este de regulă 08:00-17:00, dar el poate fi modificat individual pentru fiecare parcare. Pentru parcarile mixte (de reședință și cu tarif orar), programul stabilit de regulă va fi 08:00-17:00, iar în restul intervalului locurile de parcare pot fi atribuite riveranilor. Pentru parcarile comerciale, beneficiarul are drept de folosință asupra locului de parcare pe întreaga perioadă a autorizației de rezervare loc parcare/contractului. Dovada dreptului de utilizare a locului de parcare, prin autorizație pusă pe bordul mașinii, nu prin sisteme de blocare a locului de parcare.

Dovada dreptului de utilizare a locului de parcare, în parcarile de reședință, se face prin autorizația de parcare, care va fi poziționată pe bordul autoturismului, la loc vizibil.

Este evident că cei care nu vor respecta prevederile Regulamentului, sunt pasibili de amendă, ocuparea unui loc de parcare fără achitarea tarifului de parcare sau după expirarea perioadei pentru care a fost făcută plata, neexpunerea la loc vizibil de către șoferi în parbrizul mașinii a tichetului de parcare, utilizarea fără drept a locurilor de parcare rezervate, nerespectarea programului instituit pentru parcarile de reședință, refuzul de a elibera un loc de parcare rezervat la solicitarea titularului autorizației fiind contravenții care se pedepsesc cu amendă de la 600 la 1000 lei.

În condițiile în care titularii abonamentelor sunt obligați să lase spre folosința terților locurile de parcare în intervalul 08.00 - 17.00, este mai mult decât previzibil faptul că majoritatea acestora nu vor putea intra în posesia locului de parcare rezervat, la ora 17.00 sau după aceasta ora, întrucât vor fi ocupate de alți posesori de autovehicule.

In acest context, este pe deplin justificata sustinerea reclamantilor, in sensul ca, faptul ca ocuparea dupa ora 17.00 sau refuzul de a elibera dupa ora 17.00 un loc de parcare de resedinta sunt prevazute in Regulament drept contraventie si sunt sanctionate cu amenda contraventionala nu este de natura a conduce la realizarea drepturilor riveranilor, care au rezervat locuri de parcare de resedinta, pentru ca in mod cert situatia se va repeta periodic, daca nu chiar zilnic, iar Politia locala sau/si Politia municipiului Constanta nu are/au capacitatea de a rezolva toate situatiile de acest gen ce se vor ivi ca efect al aplicarii acestui Regulament, timpul de reactie al celor doua institutii la astfel de sesizari fiind de cca 6-7 ore de la momentul sesizarii.

Un aspect deloc de neglijat este si faptul ca intervalul orar la care face referire art. 11 din Regulament corespunde unui program normal de lucru al institutiilor bugetare, aceasta in conditiile in care nu toti locuitorii municipiului Constanta posesori de autovehicule sunt bugetari, sens in care, potrivit art. 11 alin. 1 lit. c) din Regulament, posesorii locurilor de parcare de resedinta pe baza de abonament, care lucreaza in mediul privat si al caror program de lucru nu se incadreaza in intervalul orar 08.00 - 17.00, vor fi obligati sa achite, pe langa taxa de rezervare a locului de parcare, si un tarif orar zilnic pentru perioada ce excede intervalului 17.00 - 08.00, data fiind rezervarea pe baza abonamentului, ce priveste doar acest interval. In aceeasi situatie se regasesc si alte categorii de persoane, spre ex. studentii si pensionarii.

Mai mult, maniera de exploatare a locurilor de parcare de resedinta este discriminatorie, contrar prevederilor art.8 lit. a) din Regulament, in ceea ce priveste posesorii de abonament, dat fiind ca acestia platesc pentru intervalul orar 17.00 - 08.00, interval in care restul locurilor de parcare publice sunt utilizate gratuit, dar si in raport cu beneficiarii parcarilor comerciale, care dispun de locurile de parcare inchiriate - fara limita de timp.

Paratul sustine in mod nejustificat ca ingrijorarile exprimate de reclamanti cu privire la eventualele dificultati de punere in aplicare a regulilor instituite cu privire la parcarile rezidentiale nu constituie veritabile critici de nelegalitate (in lipsa unei reglementari de valoare juridica superioara direct incidenta) si ca nu a fost instituita nicio regula in sensul ca titularul autorizatiei rezervare loc parcare este obligat sa isi mute autovehiculul la ora 08.00 (in ipoteza in care foloseste autovehiculul pentru deplasare in intervalul 08,00 - 17.00, iar la intoarcere gaseste locul de parcare ocupat, poate folosi gratuit celelalte locuri libere din parcare respectiva; incepand cu ora 17.00, este beneficiarul locului de parcare rezervat in parcare de resedinta); intervalul orar de 9 ore in care locurile libere din parcarile de resedinta pot fi utilizate de catre toti participantii la trafic, corespunde cu intervalul in care isi desfasoara activitatea marea majoritate a angajatilor atat din sectorul privat, cat si din sectorul bugetar, insa titularii autorizatiilor de rezervare loc parcare din parcarile de resedinta, in situatia in care nu folosesc autovehiculul, nu sunt obligati sa elibereze locul de parcare in intervalul 08.00 - 17.00 - toate acestea sunt argumente care nu au sustinere logica si juridica.

Argumentele paratului, in sensul ca acest lucru duce la o eficientizare a folosirii locurilor de parcare, descurajeaza deplasarea pe distante reduse a autovehiculelor, obtinand astfel o mai buna fluenta a traficului rutier si pietonal si totodata o scadere a emisiilor de dioxid de carbon - nu pot fi retinute, intrucat nu au un rationament logic.

In opinia instantei, este de neconceput ca beneficiarul locului de parcare, care achita un abonament anual, sa nu poata beneficia de serviciul a carui contravaloare a achitat-o (intrucat nu isi poate bloca locul de parcare si, implicit, prin ocuparea acestuia de catre o alta persoana, in intervalul 08,00 - 17,00, nu poate folosi locul de parcare cu privire la care posedea abonament), in timp ce persoana care a parcat pe locul respectiv in intervalul 08,00 - 17,00 beneficiaza in mod gratuit de locul respectiv de parcare. Practic, se ajunge la situatia discriminatorie, nelegala si halucinanta in care, cu alte cuvinte, persoana care a achitat un tarif anual nu are acces la loc, in detrimentul persoanei care nu a achitat niciun tarif, ceea ce contravine oricarui sistem de taxe legale, in care, odata achitata o taxa aferenta unui serviciu public, se beneficiaza de acel serviciu.

De asemenea, masura complementara a ridicarii vehiculului, instituita prin art. 25 alin. 3 din Regulament, este, de asemenea, nelegala. Sub un prim aspect, pentru ca autoritatile publice locale nu au dreptul de a reglementa alte sanctiuni complementare decat cele enumerate in art. 5

alin. 3 din OG nr. 2/2001. In acest sens, sunt prevederile art. 5 alin. 4 din OG nr. 2/2001 potrivit cu care „Prin legi speciale se pot stabili si alte sanctiuni principale sau complementare”.

Se retine ca sanctiunea complementara a ridicarii autovehiculelor se poate dispune exclusiv de catre Politia rutiera si doar in ceea ce priveste autovehiculele parcate neregulamentar - dispozitiile art. 64 din OUG nr. 395/2002 si art. 203 ind. 1 din Regulamentul de aplicare a OUG 195/2002 aprobat prin HG nr.1391/2006. Faptul ca masura se pune efectiv in aplicare de catre administratorul drumului public sau de catre autoritatea publica locala nu se confunda cu dreptul de a legifera sanctiuni complementare. Mai mult, autoritatea publica locala nu poate reglementa masura complementara a ridicarii vehiculului pentru alte fapte contraventionale decat cele pentru care prin lege s-a stabilit o astfel de sanctiune complementara.

Or, instanta retine ca, asupra nelegalitatii hotararilor de consiliu local prin care se reglementeaza masura complementara a ridicarii autovehiculelor a statuat Inalta Curte de Casatie si Justitie inca din anul 2015, prin Decizia nr. 9/2015 pronuntata intr-un recurs in interesul legii, in considerentele careia a retinut, intre altele, ca „Sanctiunea nulitatii intervine ca urmare a nerespectarii competentei de reglementare a autoritatilor administratiei publice locale in aceasta materie si pentru incalcarea normelor de tehnica legislativa consacrate prin art. 4 alin. (3), art. 80 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, republicata cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora actele normative date in executarea legilor, ordonantelor sau a hotararilor Guvernului, inclusiv actele autoritatilor administratiei publice locale, se emit in limitele si potrivit normelor care le ordona, si prin art. 81 alin. (2) din acelasi act normativ, potrivit carora reglementarile cuprinse in hotararile consiliilor locale nu pot contraveni Constitutiei Romaniei si reglementarilor din actele normative de nivel superior”.

Stabilirea unei unice sanctiuni contraventionale pentru toate faptele contraventionale reglementate de art. 24 din Regulament este nelegala, incalcand dispozitiile art. 5 alin. 5 din OG nr. 2/2001, potrivit cu care, „Sanctiunea stabilita trebuie sa fie proportionala cu gradul de pericol social al faptei savarsite”. In mod evident, gradul de pericol social al faptei contraventionale reglementata de art. 24 lit. b) din Regulament este mult mai redus comparativ cu celelalte fapte contraventionale prevazute de art. 24. Cu toate acestea, fapta respectiva este sanctionata cu aceeasi sanctiune, respectiv amenda de la 600 lei la 3000 lei.

De asemenea, stabilirea amenzii contraventionale in acelasi quantum pentru toate faptele contraventionale reglementate de art.24 din Regulament este nelegală, încălcând dispozițiile art.5 alin.5 din OG nr.2/2001 potrivit cu care „Sanctiunea stabilită trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite”.

In mod evident, gradul de pericol social al faptei contraventionale reglementată de art.24 lit. b din Regulament este mult mai redus comparativ cu celelalte fapte contraventionale prevăzute de art.24, cu toate acestea fapta respectivă este sanctionată cu aceeași sanctiune, respectiv amenda de la 600 lei la 1.000 lei.

In egală măsură, dispozițiile art.25 alin.5 din Regulament, care interzic aplicarea sanctiunii avertismentului, sunt nelegale, fiind edictate cu încălcarea prevederilor art.5 alin.2 și art.7 alin.3 din OG nr.2/2001.

De asemenea, sunt nelegale prevederile art. 25 alin. 2 ultima teza din Regulament, care permit aplicarea sanctiunii contraventionale persoanei juridice in calitate de proprietar al autovehiculului, desi subiect activ al tututor contraventiilor de art. 24 din Regulament nu poate fi decat o persoana fizica. Norma astfel criticata incalca prevederile art. 3 alin. 2 din OG nr. 2/2001 potrivit cu care „Persoana juridica raspunde contraventional in cazurile si in conditiile prevazute de actele normative prin care se stabilesc si se sanctioneaza contraventii”.

In egala masura, dispozitiile art. 25 alin. 5 din Regulament, care interzic aplicarea sanctiunii avertismentului, sunt nelegale, fiind edictate cu incalcarea prevederilor art. 5 alin. 2 si art. 7 alin. 3 din OG nr. 2/2001.

Conform Cartei drepturilor fundamentale, cetățenii UE au dreptul de a beneficia de o bună administrare. În consecință, instituțiile trebuie să fie deschise la schimbări și provocări și să ia inițiativa de a îmbunătăți și de a crește calitatea și eficiența activității lor.

În acest sens, sunt relevante dispozițiile continute de art. 4 din Codul european al bune conduite administrative – „Legalitate. Funcționarul va acționa în conformitate cu legea și va aplica normele și procedurile stabilite de legislația Uniunii. În special, funcționarul se va asigura că deciziile care afectează drepturile sau interesele persoanelor au o bază legală și conținutul acestora este conform legii”, art. 6 – „Proportionalitate. 1. În adoptarea deciziilor, funcționarul se va asigura că măsurile luate sunt proporționale cu scopul urmărit. În special, funcționarul va evita limitarea drepturilor cetățenilor sau impunerea unor obligații în sarcina acestora, în cazul în care aceste limitări sau sarcini nu se află într-un raport rezonabil cu scopul acțiunii urmărite. 2. În adoptarea deciziilor, funcționarul va respecta echilibrul corect între interesele persoanelor particulare și interesul publicului larg” și art. 7 – „Lipsa abuzului de putere Puterile vor fi exercitate exclusiv în scopul în care au fost conferite de prevederile relevante. În special, funcționarul va evita folosirea acestor puteri în scopuri care nu au bază legală sau care nu sunt justificate de nici un interes public”.

Or, analiza cauzei releva faptul ca modalitatea prin care a fost reglementata gestionarea - organizarea si functionarea parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta - incalca principiile unei bune administratii, care rezulta din articolele enuntate mai sus.

Avand in vedere aceste argumente si considerente, instanta apreciaza ca cererea formulata de catre reclamantii A „C A”, A „L P D C” si D S, in contradictoriu cu paratul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI C, este intemeiata, motiv pentru care o va admite, in consecinta, va dispune anulara HCLM Constanta nr. 235/28.06.2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta.

Instanta va lua act ca s-au solicitat cheltuieli de judecata pe cale separata.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite cererea formulata de catre **reclamantii A „C A”**, cu sediul ales la O si T – Societate Civilă de Avocați, în C, A „L P D C”, cu sediul ales la O si T – Societate Civilă de Avocați, în C si **D S**, cu domiciliul ales la O si T – Societate Civilă de Avocați, în C, in contradictoriu cu **paratul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI C**, cu sediul în C, in consecinta,

Dispune anulara HCLM Constanta nr. 235/28.06.2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare si functionare a parcarilor publice de pe raza municipiului Constanta.

Ia act ca s-au solicitat cheltuieli de judecata pe cale separata.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.

Pronuntata in data de 04.06.2019, prin punerea solutiei la dispozitia partilor, prin mijlocirea grefei instantei.

**PREȘEDINTE,
I-L O-D**

**GREFIER,
I T**

Tehnored. I.-L. Opariuc-Dan / 6 ex./ 08.10.2019

ROMÂNIA

TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Operator de date cu caracter personal nr. 8470

Dosar nr. 24/118/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 20 Mai 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE I-L O-D

Grefier I T

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta A C A, cu sediul ales la O și T – Societate Civilă de Avocați, în C, reclamanta A L P D C, cu sediul ales la O și T – Societate Civilă de Avocați, în C, reclamantul D S, cu domiciliul ales la O și T – Societate Civilă de Avocați, în C, în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI C, cu sediul în C, având ca obiect anulare act administrativ HCLM NR 235/28.06.2018.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns reclamanții, prin avocat C T, cu împuternicire avocațială depusă la fila 19 din dosar, pârâtul, prin avocat A A, cu împuternicire avocațială depusă la fila 62 din dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual, după care,

Instanța ia act că s-a depus documentația.

Reclamanții, prin avocat, având cuvântul, suplimentar, la acest termen, depun înscrisuri la dosar, respectiv planșe foto, regulament, instanța luând act că se precizează că aceste înscrisuri au fost comunicate și pârâtului.

Instanța acordă cuvântul pe probe, solicitând părților să precizeze dacă în afară de înscrisurile depuse la dosar și cele care constituie documentația aferentă, mai au alte înscrisuri.

Reclamanții, prin avocat, având cuvântul, arată că nu au alte probe, decât înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Pârâtul, prin avocat, având cuvântul, arată că are aceleași concluzii.

În temeiul disp. art.255 cu ref. la art. 258 Noul Cod de Procedură Civilă, instanța încuviințează pentru ambele părți proba cu înscrisurile depuse la dosar, apreciind această probă ca fiind pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei.

Instanța constată că nu mai sunt alte cereri.

Reclamanții, prin avocat, având cuvântul, arată că solicită amânarea pronunțării pentru concluzii scrise. Solicită instanței să admită acțiunea, să dispună anularea Hotărârii de Consiliu Local nr. 235/2018 privind regulamentul de organizare și funcționare a parcarilor publice în municipiul Constanța. Cu cheltuieli de judecată pe cale separată. În esență, solicită instanței să aibă în vedere că HCL 235/2018 încalcă prevederile art. 3 și 16 alin. 4 din Legea 24/2000. Proiectul a fost publicat pe site-ul Primăriei Constanța însă nu a fost însoțit de o notă de fundamentare, de expunere de motive, de referatul de aprobare, astfel cum prevăd dispozițiile art. 7 alin. 2 din Legea nr. 52/2003. Mai arată că a criticat în egală măsură faptul că Regulamentul nu prevede somarea concretă a Municipiului Constanța. Zona era necesară din perspectiva tarifului orar perceput și perceperea unor tarife distincte pe zona ultracentrală și zonele mai puțin centrale și zonele marginase. Nu este firesc ca ora de parcare să coste la fel în cartierul Km. 4-5 sau Poarta 6 cu Piața Ovidiu, de exemplu. De asemenea,

arată că a criticat faptul că prin Regulament delegă administratorului parcarilor atribuții care țin exclusiv de competența autorității publice locale, avocatul reclamanților referindu-se la stabilirea locurilor de parcare publică, stabilirea tarifelor, stabilirea programului de exploatare. Susținerile pârâtului potrivit cu care aceste atribuții au fost date în competența Confort Urban care însă le supune aprobării Consiliului Local Constanța nu sunt întemeiate. Mai arată că la dosar a depus o copie a procesului verbal de contravenție. În esență, arată faptul că, deși prin Regulamentul de parcare, programul de taxare este de la ora 8.00 la 17.00, cu toate acestea el se pare că a fost modificat fără să existe o Hotărâre a Consiliului Local în acest sens și nu numai că se încasează taxe de parcare și după ora 17.00, se dau și amenzi pentru neplata parcării după ora 17.00. În cuprinsul respectivului proces verbal de contravenție, instanța va constata faptul că a fost aplicat pentru neplata taxei de parcare la 18:26 în Constanța. Mai arată că, în egală măsură a criticat faptul că reclamantul nu stabilește unde se fac venit sumele încasate cu titlu de tarife de parcare dar și dispozițiile art. 10 alin. 2 lit. b din Regulament, întrucât permit administratorului parcarilor perceperea unei taxe exclusiv prin aplicația de taxare și sms. Există parcări în municipiul Constanța care nu sunt parcări publice, care nu sunt dotate cu parcometru. Ori, nu este posibil să percepi o taxă că este o taxă publică fără a da posibilitatea celor care nu funcționează să utilizeze locuri de parcare, să achite această taxă în numerar. Nu este obligatoriu să dețină toată lumea un telefon mobil cu un anumit sistem de funcționare sau să-și instaleze aplicația. Susținerile pârâtului potrivit cu care taxa poate fi achitată inclusiv la ghișeele SPIT sunt nefondate. Taxa de rezervare de parcare pentru parcările rezidențiale poate fi achitată la ghișeele SPIT. O taxă de parcare tarif de o oră pentru parcare publică nu se achită la ghișeele SPIT, se achită doar în numerar dacă există parcometru și aplicația prin sms. În egală măsură, a arătat că Regulamentul nu prevede cuantumul taxei aplicabile pentru locurile de parcare din parcările cu tarif orar. Se susține că sunt aspecte în Regulament viz-a-viz de parcările publice care sunt reglementate prin alte HCL-uri. Mai arată că, dacă este un Regulament pentru organizarea și funcționarea parcarilor publice, nu era firesc și logic ca toate reglementările din HCL-urile anterioare să fie înglobate în acest nou HCL? De ce mai avem HCL-uri din 2013 și 2015 care reglementează parcările dacă au vrut să facă un Regulament nou? În egală măsură a criticat faptul că Regulamentul prevede doar obligațiile utilizatorilor parcarilor publice, nu și obligațiile administratorului parcarilor publice care are doar obligația de a trasa cu o linie de vopsea parcările, alte obligații nu are și avocatul reclamanților arată că a depus în acest sens Regulamentul de parcări publice din municipiul Brașov în care nu arată ca un act normativ sau cum ar trebui să arate ca un act normativ. Dar se va observa acolo că prevede inclusiv sancțiuni contravenționale pentru administratorul parcarilor care nu-și îndeplinește obligațiile stabilite prin Regulament. Faptul că obligațiile administratorului tramei stradale viz-a-viz de parcări sunt prevăzute într-un contract de gestiune de delegare de gestiune, fapt nedovedit că nu s-a depus nimic în acest sens, nu poate fi primit. Un prim aspect, pentru că nu a fost depus acel contract și un al doilea aspect, pentru că acel contract nu este veșnic, nu este încheiat pe o perioadă nedeterminată. Pe cale de consecință, la momentul la care va înceta acest contract, administratorul tramei stradale sau cel care exploatează parcările nu va avea obligațiile stabilite nicăieri. De asemenea, arată că a criticat faptul că Regulamentul permite administratorului să modifice programul de parcare, tipul și destinația parcarilor fără a le supune aprobării Consiliului Local Constanța. Mai arată că a criticat răspunderea contravențională reglementată prin acest HCL, faptul că se reglementează sancțiunea complementară a ridicării vehiculului prin art. 25 alin 3 în mod nelegal pentru că s-a pronunțat deja Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la faptul că, o atare măsură se poate pune într-adevăr efectiv în aplicare de către administratorul drumului sau de către autoritatea publică locală. Aceasta nu înseamnă că autoritatea publică locală are dreptul de a legifera astfel de sancțiuni. Suplimentar, solicită instanței să aibă în vedere faptul că potrivit art. 5 alin 4 din OG 2/2001, prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare. Ori, HCL 235/2018 nu este în mod evident o lege specială.

De asemenea, reclamantii, prin avocat, precizează că au criticat și faptul că s-a stabilit o unică sancțiune contravențională, avocatul reclamantilor referindu-se la quantumul amenzii contravenționale pentru toate contravențiile reglementate în Regulament, deși în mod evident unele au grad de pericol mai redus, altele mai pronunțat. Cu toate acestea se aplică aceeași amendă de la 600 la 1000 de lei. Mai arată că a criticat faptul că se permite aplicarea le reglementate în cuprinsul acestui Regulament în mod evident nu pot fi săvârșite decât de către o persoană fizică. Pentru aceste considerente, solicită instanței să admită acțiunea astfel cum a fost formulată, să anuleze HCL 235/2018 ca fiind nelegală.

Pârâtul, prin avocat, solicită instanței să respingă cererea de chemare în judecată, întrucât a răspuns tuturor criticilor prin întâmpinarea depusă în dosar și apreciază că a demonstrat că sunt nefondate. Cu cheltuieli de judecată. Depune dovada achitării cheltuielilor de judecată privind onorariul de avocat.

Reclamantii, prin avocat, având cuvântul, arată că a depus planșe fotografice cu anumite parcări publice din municipiul Constanța în care au fost instalate bariere, respectiv Primăria Constanța a instalat bariere și angajații instituției parchează gratuit. Mai face referire la Parchetul Curții de Apel Constanța unde, de asemenea, s-au instalat bariere iar angajații parchează gratuit. Regulamentul nu stabilește criteriile, funcțiile de care sunt parcări cu plată și parcări fără plată. Instanțele prestează de asemenea un serviciu de interes public. Cu toate acestea, nu s-a reglementat situația acestei parcări. Nu sunt nici bariere, absolut nimic. În egală măsură, a depus o planșă fotografică de pe una din străzile Constanței unde au fost trasate cu vopsea linii de parcare și în care nu se aplică încă tarife de parcare dar cu siguranță se va aplica tarif de parcare, aceasta în susținerea criticii potrivit cu care pe fiecare alee și stradă din municipiul Constanța vor fi parcări publice și pe fiecare va percepe tarif de parcare că așa a înțeles Primăria să asigure necesarul de locuri de parcare.

Față de dispozițiile art. 394 din Noul Cod de procedură civilă instanța închide dezbaterile și rămâne în pronunțare.

TRIBUNALUL

Pentru a se depune concluzii scrise, în temeiul art. 396 Noul Cod de Procedură Civilă : “(1) În cazuri justificate, dacă instanța nu ia hotărârea de îndată, pronunțarea acesteia poate fi amânată pentru un termen care nu poate depăși 15 zile. (2) În cazul amânării prevăzute la alin. (1), președintele, odată cu anunțarea termenului la care a fost amânată pronunțarea, poate stabili că pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței. (3) Dacă pronunțarea a fost amânată, hotărârea nu poate fi pronunțată mai înainte de data fixată în acest scop”, urmează a amâna pronunțarea asupra cauzei, sens în care,

DISPUNE

În temeiul art 396 NCPC, amana pronunțarea pentru termenul de judecată din data de 27.05.2019.

Pronunțata în ședința publică din data de 20.05.2019.

**PREȘEDINTE,
I-L O-D**

**GREFIER,
I T**

R O M Â N I A

TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Operator de date cu caracter personal nr. 8470

Dosar nr. 24/118/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 27 Mai 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE I-L O-D

Grefier I T

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta A C A, cu sediul ales la O și T – Societate Civilă de Avocați, în C, reclamanta A L P D C, cu sediul ales la O și T – Societate Civilă de Avocați, în C, reclamantul D S, cu domiciliul ales la O și T – Societate Civilă de Avocați, în C, în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI C, cu sediul în C, având ca obiect anulare act administrativ HCLM NR 235/28.06.2018.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 20.05.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta încheiere civilă, dată la care instanța, pentru a se depune concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 27.05.2019 când, în aceeași compunere, a dispus următoarele:

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 Noul Cod de Procedură Civilă : “(1) În cazuri justificate, dacă instanța nu ia hotărârea de îndată, pronunțarea acesteia poate fi amânată pentru un termen care nu poate depăși 15 zile. (2) În cazul amânării prevăzute la alin. (1), președintele, odată cu anunțarea termenului la care a fost amânată pronunțarea, poate stabili că pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței. (3) Dacă pronunțarea a fost amânată, hotărârea nu poate fi pronunțată mai înainte de data fixată în acest scop”, urmează a amâna pronunțarea asupra cauzei, sens în care,

DISPUNE

În temeiul art 396 NCPC, amana pronunțarea pentru termenul de judecata din data de 04.06.2019.

Pronunțata în ședința publică din data de 27.05.2019.

PREȘEDINTE,
I-L O-D

GREFIER,
I T